

Adománygyűjtés

Díszítsük együtt a wekerlei karácsonyfát!

Mi lesz a Zoltán utcai sportpályával?

*Szeretetteljes karácsonyt,
boldog új esztendőt kívánunk
minden Olvasónknak!*

Praktikus karácsonyt kívánunk!

Lepje meg szeretteit üzleteink kínálatával!

Az ünnepi időszakban különösen karácsonyi díszletekben kapható Europark Ajándékutalványokkal szerettel 62 üzlet kínálatából választhatják ki a nekik legjobban tetsző ajándékokat.

EUROPARK

Budapest, XIX. Déri ut 201.
www.europark.hu

Az ünnepi időszakban kapható ajándékutalványok

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

Lepje meg szeretteit, barátait, ismerőseit a Wekerletelepre emlékeztető és Almárium-ajándékokkal!

- Nagy — Szelényi: Garden Cities (The British example in Hungary) 7.900 Ft
- Kós Károly levelezése (Szerkesztő: Sas Péter) 4.000 Ft
- Nagy — Szelényi: Kertvárosunk a Wekerle 1.900 Ft
- Nagy — Szelényi: Kertváros-építészet 5.900 Ft
- Anthony Gall: Kós Károly műhelye 16.000 Ft
- Kispest, századfordulós levelezőlapok és képek 1.500 Ft
 - Képeslapok 100-200 Ft
- Emléktábla (a ház tervezőjének nevével) 4.000 Ft
- Wekerle 100, Ráday Mihály filmje DVD-n 2.000 Ft
- Telepesek Wekerlén Somogyvári Rudolf filmje 1.500 Ft
 - Wekerlei póló 2.000 Ft
- Dalok közös éneklésre, az Angyali Kar téli CD-je 500 Ft
 - Építészeti kézikönyv 1.700 Ft
- Wekerlei naptár (a megújult Kós Károly tér fotóival) 1.200 Ft
 - Kertvárosunk a Wekerle + Kertváros-építészet 7.000 Ft
 - Kertvárosunk a Wekerle + Építészeti kézikönyv 3.200 Ft
 - Emléktábla + Építészeti kézikönyv 5.200 Ft

WEKERLEI

TÁRSASKÖR

Nagy karácsonyi vásár a Társaskörben nov. 27-től hétvégeken 10-18 óráig

Tartalom

Beköszöntő	1
Karácsonyi mese	2
Beharangozók: Mikulás, karácsonyfa-díszítés, kézműves vásár	3
Évfordulók	4
WTE: Wekerléért-díj	6
Levél a polgármesternek	7
Visszapillantó korábbi rendezvényekre	8
Épített örökségünk	10
Művészportré: Molnár Kriszta	13
Óvodák, iskolák hírei	14
Wekerlei Gyermekház	16
Ahol élünk: wekerlei történetek Elment a vonat	19
Padlások kincsei	20
A legjobb dolog Wekerlén	21
Klíma barát Wekerle Interjú Lipcsei Szabolccsal	22
Hol is tartunk „zöldügyileg”?	23
Klubjaink hírei	24

Wekerle

A Wekerlei Társaskör Egyesület
ingyenes tájékoztató lapja
Alapította Dr. Kóczán László.

Főszerkesztő: Dr. Engloner Attila

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Jedlőczy Berta,
Nagy Attila, Romhányi András,
Romhányiné Kovács Mária,
Szilágyi Szabina, Varga Géza

Korrektúra: Pap Ágnes

Tördelés: Babay Bt.

Hirdetésszervező: Tóth Csilla

Telefon: 30-919-7375

Kiadó: Nagy Tamás WTE-elnök

A szerkesztőség címe:

1192 Budapest, Kós Károly tér 10.

Telefon: 280-0114

Nyomda: SERRIART Nyomdaipari Stúdió

Címlapfotó: Romhányi András

A hátsó borítón Molnár Kriszta akvarellje látható.
Megjelenik évente háromszor 6000 példányban.

A szerkesztőség a kéziratok tartalmáért
nem vállal felelősséget.

ISSN 2061-6627

Karácsony felé

Készülődünk az év legbensőségesebb ünnepére. Elhalványul, fontosságát veszti, talán át is értékelődik sok, az elmúlt hónapok során megélt ügyes-bajos dolgunk. Ezt a készülődést szeretnénk éreztetni – ha lehet, kicsit elősegíteni – ez évi utolsó számunk lapjain is. Sok minden kimarad most az újságból. Történetek, amelyek nagyon is meghatározzák mindennapjainkat, de talán az ünnep idejére egy kicsit háttérbe szorulhatnak. Választások voltak például – kerületünkben eggyel több is, mint az országban általában – fontos következményekkel. Gratulálunk az új képviselőknek, Wekerletelepen Ékes Gábornak és Lazányi Ferencnek, és kívánjuk, hogy legalább olyan jól képviseljék az itt élők érdekeit, mint ahogy elődeik. Aktuálpolitikai témák azonban szándékosan nem szerepelnek a mostani, karácsonyi lapban. Egy kivételt mégis teszünk: a Zoltán utcai sportpálya szerződése 2010 decemberében lejár, ezért még időben kell foglalkoznunk a terület fejlesztésének, hasznosításának lehetőségeivel.

Szándékaink szerint ez a szám ugyanakkor mesélősebb: több történetet mondunk el a kedves Olvasóknak tárgyokról, épületekről, emberekről, angyalokról. Sok-sok más között kisiskolások karácsonyi meséjét, egy katonatörténetet és egy boldog család Wekerlére találását is kínáljuk Önöknek.

Kicsit az új évre is tekintünk, hiszen 2011 bővelkedik évfordulóiban: a telepünket megálmódó miniszterelnökre és a nevét viselő Wekerlei Társaskör Egyesület megalakulására egyaránt emlékezünk. Most is találkozhatnak megszokott rovatainkkal, melyekben iskolák, óvodák, valamint klubjaink életéről szólunk, és az előttünk álló vagy elmúlt programokról tudósítunk.

Karácsony felé tartunk, készülődjünk közösen! A Mikulás ünnepségen a Székelykapu alatt, a wekerlei karácsonyfa díszítésén a Kós Károly téren, és rólunk szóló történetekkel az újság oldalain!

Felidézve Juhász Gyula sorait, meghitt, szeretetteljes karácsonyt és boldog új esztendőt kívánunk az újság valamennyi készítője és a Wekerlei Társaskör nevében.

*Dr. Engloner Attila
főszerkesztő*

Karácsony felé

*Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.*

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígétet,
Ilyenkor decemberben.*

*... Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegeszttem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*... És valahol csak kétkező beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.*

Zsófi, az angyalka

Írta Puskás Veronika és Gyomlai Lili,
a Kós Károly iskola 5. osztályos tanulói

Egyszer volt, hol nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl, élt egy hóember. Tőle hallottam ezt a mesét. Réges-rég történt, hogy az utcákra vastag hóréteg hullott, óriási jégcsapok lógtak le a házak ereszcatornájáról. A koszorúkon égett mind a négy gyertya, a gyerekek hógolyóztak, a családok vidáman énekeltek, és a hóesés meg nem állt – mivel karácsony volt.

Ezt a Jézuska is nagyon jól tudta, ezért elkezdte számba venni az ajándékokat. Ám nem tudta volna egyedül elvinni ezt a sok mindent egyszerre, ezért a hagyományok szerint mindig maga mellé vett egy angyalt, hogy segítsen neki. A választás, mint sok éven át, most is eljött. Összehívták az angyalokat, mind körbeálltak, a Jézuska pedig kihúzta a nevét a mostani segítő angyalnak egy jó nagy kalapból. Így szólt:

– Zsófi, kérlek, gyere ide! – a tömeg közt egy keskeny út nyílt meg, majd egy aranyhajú tizéves kislány lépett a Jézuska elé.

– Itt vagyok – felelte halkán Zsófi.

– Ugye tudod, hogy segítened kell ajándékot vinni az embereknek? – kérdezte a Jézuska. A kislány erre csak bólintott.

– Akkor jó, gyere velem, mutatok valamit! – mosolygott a Jézuska, és elvezette az ajándékokhoz. Volt ott minden: babák, könyvek, csokik, cukrok, autók, legók, hangszerek, különféle játékok, még egy kiskutyája is. Zsófi elmosolyodott, és valami meleg érzés öntötte el, ahogy a Jézuska visszamosolygott rá, és megszólalt:

– Nos, segítesz a karácsonyfák alá vinni mindezt?

– Igen – mondta boldogan Zsófi, és a szája már a füléig ért.

– Akkor fogj meg annyi ajándékot, amennyit tudsz, és irány a házakba. De észre ne vegyenek, mert az emberek nem tudnak titkot tartani, mi pedig titokban dolgozunk! Mielőtt a Jézuska azt mondta volna, hogy „Sok szerencsét!”, Zsófi már felkapott jó pár ajándékot, és süvítve szelte át a felhőket egy kis falu irányába. A Jézuska csak csóválta a fejét, felvett néhány ajándékot, és maga is elindult a legközelebbi ház felé.

Zsófi hamarosan benn volt egy szép nagy házban, ahol mindenki aludt, és csak az apuka horkolása hallatszott. Itt egy kislány, egy anyuka és egy apuka élt. Zsófi gyorsan berakta az ajándékokat a fa alá, és már ott sem volt. Csakhogyan volt egy kis hibája: összekeverte az ajándékokat. Az anyukának egy sétatobot,

az apukának egy magas sarkú cipőt adott, a kislánynak pedig egy szép babát.

Szerencsére a Jézuska felfedezte a hibát, és kicsérélte a babát egy kisautóra. „Egyszer mindenkivel megeshet, hogy összekeveri a játékokat” – gondolta magában a Jézuska, de miután háromszor, négyszer, ötször ugyanez megtörtént már, majdnem dühös lett. Az egyik ház fölött elkapta a gondatlan angyalkát, és kérdőre vonta.

– Mondd csak, nem vetted észre, hogy összekeverted az ajándékokat?! – Hangja a szokatlan ingerültségtől messze zengett, így minden angyal hallotta. Nagy nevetés és kacagás támadt a Mennysországbán.

– Sajnálom, de nem vettem észre semmit! – felelte Zsófi megszeppenve. Rögtön tudta, kinek szól az a hangos kárörvendő kacagás. Tudta, hogy mindenki rajta nevet. Szégyenében zokogni kezdett, és se szó, se beszéd, elrepült.

Elbújt az árvaházban, ott is a raktárban,

és sokáig keservesen sírt. Egyszer csak nevetés, boldogság és öröm töltötte meg a folyosót. Zsófi letörölte könnyeit, és kinézett az árvaházba. Minden gyerekhez eljöttek a nagyszülők, nagybácsik, nagynénik, rokonok, ismerősök. Egy évben egyszer, karácsonykor az árvaházban lakó gyerekek sem voltak olyan magányosak. A boldog kacajok Zsófit is kicsalták a raktárból. Ám ekkor sírás ütötte meg a fülét. A nyolcas szobában egy kislányt látott, aki egyedül volt és zokogott. Zsófi nem tudta megállni, és benyitott hozzá.

– Ejnye! Téged is megbántottak...

A kislány rámeredt, és rögtön felderült az arca:

– Egy angyal, mégis vannak angyalok! Mégis vannak angyalok! – ezt ismételte egyre hangosabban. – Mégis vannak angyalok!

– Csönd, légy szíves, maradj csöndben, még valaki meghallja! – kérte Zsófi.

– Rám úgysem figyel senki! – biggyesztette le a száját a kislány.

– Na, ne sírj, biztos törődik valaki veled is! – vigasztalta a kislányt az angyal. – Tudod mit? Az én nevem Zsófi. Most mondd meg a tiédet!

– Nem mondom el senkinek, ugye? Az én nevem Rebeka. De erről egy szót se!

– Szép neved van. Járt már nálad a Jézuska? – kérdezte Zsófi.

– Még nem – felelte Rebeka.

– Hát ha nem, akkor tőlem kapsz ajándékot, de ne nyisd ki éjfél előtt! – ezzel átnyújtott Rebekának két dobozt, egy kicsit és egy nagyot.

– Jaj de jó, még soha senkitől nem kaptam két ajándékot, főleg nem egy angyaltól! – Rebeka felnevetett, de olyan vidáman és örömtelien, ahogy még soha. Ezt már a Jézuska is észrevette. Odarepült az ablakhoz, és benézett rajta. Látta, hogy Rebeka és Zsófi együtt nevetnek, és megbánta, hogy olyan csúnyán beszélt a kis angyallal.

– Na, nekem most mennem kell! – búcsúzott szomorúan Zsófi.

– Maradj még! Soha nem szórakoztam ilyen jól! Az igazat megvallva, még nem is voltam boldog! – szomorkodott a kislány.

– Sajnos, mennem kell, mert különben ki fog adni a többi embernek ajándékot? – magyarázta Zsófi.

– De ugye visszajössz még? – nézett rá könnyel megtelt szemmel Rebeka.

– Persze, biztos! Bízz bennem! – mosolygott Zsófi és elrepült. A kislány kiállt az ajtóba, és integetve utána kiabálta:

– Viszontlátásra!

Kint a Jézuska várta Zsófit. Szigorúan nézett rá, és azt mondta neki:

– Tudod, hogy nem vehetnek észre az emberek, mert elkotyogják a titkot.

– Tudom, de...

– Semmi de! – vágott Zsófi szavába a Jézuska. – Válaszolj: megszegted a szabályt, azért hogy egy gyereknek mosolyt csalj az arcára?!

Zsófi bűnbánóan nézett maga elé. Ekkor lágy hangon ezt mondta a Jézuska:

– Ezért vagy te az eddigi legjobb angyalka, akivel találkoztam! – Zsófi örömeben felröppent, és háromszor megperdült. – Természetesen, ne leplezd le magad túl sokszor! – folytatta a Jézuska. – De tudom, hogy néha egy ilyen mosolyért, mint ezé a kislányé volt, megéri kockáztatni! – és talán még egy kis mosolyt is észre lehetett venni a Jézuska szája sarkában.

Mindezt az angyalok is hallották, és ahogy Zsófi visszaért hozzájuk, bocsánatot kértek tőle. Zsófi ezután minden télen visszajárt Rebekához, aki nagyon hálás volt Zsófinak az első, angyaltól kapott ajándékaiért: a kiskutyáért és a szépen szóló furulyáért.

Ha nagyon figyelsz, akkor érzed, hogy nálad is jár egy angyal, minden karácsonykor. De vigyázz! Senkinek nem mondhatod el a titkot!

Wekerlei Mikulás

A Mikulás december 5-én látogat el a Wekerlére.

Minden gyereket és felnőttet arra biztatunk, hogy írjon levelet a Wekerlei Mikulásnak. Ezeket december 4-ig gyűjtjük a Wekerlei Társaságban elhelyezett postaládában, majd el-

Fotó: Romhányi András

juttatjuk a Mikuláshoz. Fél hatkor kezdődik a közös éneklés. A dalokat tartalmazó CD megvásárolható a Wekerlei Társaságban. Énekel az Angyali Kar.

A Mikulás este hat órakor érkezik a Kós Károly térre, a Zrumeckykapu alá. S mint Mikuláskor mindig, a Wekerlén most is esni fog a hó!

A Wekerlei karácsonyfa díszítése

December 19. 16 óra, Kós Károly tér

Fotó: Romhányi András

Kedves Wekerleiek!

Ünnepeljünk együtt, várjuk közösen a Karácsonyt!

Hagyományosan megterített karácsonyi asztallal várjuk a wekerleiket a közös fadíszítésre. A forró teát mi adjuk. Ha teheti, kérjük, Ön is járuljon hozzá a karácsonyi asztal ünnepélyességéhez egy tányér süteménnyel!

Hozzon magával csillagszórót és nagyméretű, saját készítésű dísz!

Fuvolán közreműködik: Somogyvári Virág

Adományokat várunk

Közeleg a karácsony, a szeretet ünnepe. Valamennyien készülődünk az ünnepekre, ki nagyobb pompában, ki szerényebben. Az elmúlt hónapokban tapasztalhattuk, hogy a nagy válsághelyzetek (árvíz, vörösiszap) példátlan összefogást tudnak szülni. A környezetünkben azonban sokan élnek, akikkel – szerencsére – nem történt tragédia, „csupán csak” rendkívül labilis a mindennapi egzisztenciájuk. Ilyenkor, decemberben itt az idő, hogy még szolidárisabbak legyünk egymással, és gondoljunk a nagycsaládosokra, akik 4-6 gyermeket is nevelnek, és az idős, beteg, kiszolgáltatott emberekre, akik az év legszebb ünnepén magányosak. Szerezzünk örömet azzal, hogy megajándékozunk őket! A múlt évben mintegy 70 ajándékosmagot készítettünk össze az Önök segítségével. Tapasztalataink szerint a rászorultaknak leginkább tartós élelmiszerre (kristálycukor, rizs, liszt, olaj, keksz, száraztészta, tea, kakaópor, tartós tej, konzerv, csokoládé, szaloncukor, citromlé) van szükségük, illetve szívesen várunk jó állapotban lévő, újszerű játékokat a nagycsaládosoknak is. Kérjük, ha teheti, segítsen idén is! Az adományokat december 18-ig gyűjtjük a WTE irodájában, nyitvatartási időben (h-sz: 15-19 óráig, cs-p: 9-12 óráig).

Az ajándékokat az Őszikék Klub tagjai csomagolják össze, és a wekerlei önkéntesek hordják ki a rászorultaknak.

Ha szívesen segítene a munkában, kérjük, jelentkezzen a 280-0114-es telefonszámon.

Együttérző segítségét köszönjük.

Karácsonyi Kézműves Vásár

December 11. 14.00-19.00

Munkás Szent József Közösségi Ház (Pannónia út 16.)

A vásárral a wekerleiket szeretnénk segíteni karácsonyi ajándékaik beszerzésében. Az érdeklődők szép és igényes kézműves termékek közül válogathatnak szeretteik számára. A vásár lehetőséget kínál elsősorban a Wekerlén élő, kézműves termékeket készítő alkotóknak, hogy bemutatkozzanak a közösség számára.

Árusítás csak előzetes regisztráció és a helypénz előzetes befizetése után lehetséges!

Érdeklődni és regisztrálni az alábbi telefonszámokon, illetve e-mail címen lehet: Debreceni Zsuzsa: 30/207-5576, ill. wekerleikezmuvesvasar@gmail.com

Helypénz: 500 Ft, WTE tagoknak kedvezményesen 300 Ft. Regisztrálásnál a WTE tagok előnyt élveznek.

További tudnivalók a www.wekerletelep.hu honlapon találhatók.

Fotó: Engloner Atrilia

Wekerle 90

Jövöre lesz 90 éve, hogy elkunyt a telepünket is megálmódó és felépítető, nagyszerű államférfi. Ebből az alkalomból a Wekerle Sándor Emlékbizottság 2011-et „Wekerle Sándor Emlék-év”-nek nyilvánította. Az évfordulóra emlékezve teszünk közzé egy részletet a Borsszem Jankó című lap 1930. április 27-i számának egyik írásából, amely a „nagy építőt” mutatja be.

9. szám.

BORSSZEM JANKÓ

3. oldal

Egy történelmi dátum: 60 éve, hogy id. Wekerle Sándor a pénzügyminisztériumba lépett

Félbenmaradtak és elkallódtak a legnagyobb magyar finánc-zseni tervei — A nagy építő és a kis képrombolók — „Minden embertől lehet tanulni valamit“

(Egy parlamenti ujságíró memoárjából)

Hatvan esztendeje éppen, hogy Kerkapoly Károly pénzügyminisztersége idejében dr. Wekerle Sándort miniszteri fogalmazónak nevezte ki I. Ferenc József király. A móri gazdatiszt zseniális fia akkor huszonkétéves jogvégzett ifjú volt. Harmincéves korában már az elnöki osztály vezetője volt, az egyetemen magántanárrá habilitálták és 1884-ben miniszteri tanácsos lett. Harminchatéves korában. Ami akkor országra szóló csoda volt. Tiszta Kálmánnak 1886-tól 1889-ig kellett viselni az országdúlt pénzügyi viszonyalért való felelősséget, de a „generális” sohasem titkolta, hogy ő bizony nem szakember és a harminchétes Wekerlét vette maga mellé államtitkárnak, hogy az államadósságok konverziójáról, a regále megváltásáról, a dohányjüvedékről, a cukor-, szesz- és fogyasztási adókról szóló korszakos törvényjavaslatokat előkészítse s a parlamentben képviselje.

Az idei nyáron nyolcvankét esztendeje lesz, hogy Wekerle Sándor megszületett. Mikor hét év előtt a politikai börtönvértanuságban szerzett cukorbaj ledöntötte ezt a kolosszust, nem öltött parádés gyászt a szétszaggatott nemzet. Három, egymástól térben és tartalomban élesen elkülönült korszak szállt sírba Wekerlével: a mult századvégi gazdasági és kulturális építésé, a századeleji nemzeti ellentállást követő, ellentmondásokkal telített koalíciós rendszeré és a világháború utolsó véres szakaszát szenvedő ország kisebbségi kormányáé.

Wekerle Sándor gazdacsaládból származott és magasba nyuló pályája valamennyi állomásán — akárcsak fia, a mostani pénzügyminiszter — mindenkéfelett gazda maradt. A termelési ágak különfélesége az ő szemében a természet által elrendelt csodás harmónia volt. Az érdekellentétek az ő fényes elméjének szűrőjén, mint eszményi érdekközösségek csapódtak le. Mindenben az összehangzást kereste és mint ahogy megtalálta isten alkotásaiban és az emberlélek művészetében, legfőként a zenében, épúgy megtalálta a társadalomban is, amelynek tagozatait és rétegeit egy fogaskerekű vasút egymásba illeszkedő fogainak látta. Ehhez képest összehatározni: virágzó, megelégedett, gazdag Magyarország. Minden elgondolása, terve és törvénye, amelyet gazdasági, kulturális, közigazgatási, pénzügyi, szociális téren produkált, ezt az egyetemes célt szolgált.

A bűvész

(A Borsszem Jankó 1893 április 30-iki számában abból az alkalomból jelent meg ez a kép Wekerle Sándor miniszterelnökről, hogy a parlament elé terjesztette az egyházpolitikai javaslatokat.)

Megszépült síremlék

2008-ban a WTE elnöksége megkoszorúzta Wekerle Sándor miniszterelnök síremlékét a Fiumei úti temetőben. Az elnöknek feltűnt a sír és környékének elhanyagoltsága, rossz állapota, és ez nem hagyta nyugodni. Több illetékeshez is fordult annak érdekében, hogy méltóbb körülmények legyenek a sír körül. Fáradozása idén beért. A Budapesti Temetkezési Intézet vezérigazgató asszonya személyesen vállalt garanciát a felújításra, tereprendezésre. Mindez június hónapban meg is történt: a márványfelületeket felcsiszolták, a feliratokat újrafestették, a környezetet rendbe hozták. Köszönjük a BTI-nek.

100 éves a Társaskör

Mindannyiunk előtt ismert dolog, hogy az 1908. évi XXIX. törvénycikk rendelkezett a székesfővárosban és környékén létesítendő munkásházakról, így a mai Wekerletelep építéséről, ami a rákövetkező évben meg is kezdődött. 1909-ben már az építkezéssel egy időben megkezdődött a telep első lakóinak beköltözése, ekkor szinte kizárólag vasutas családok kaptak elhelyezést.

A telep első, egymásnak teljesen ismeretlen és idegen lakói kezdetben az összeismerkedés és a családok közötti társadalmi kapcsolat megteremtése céljából tartottak

minden megkötöttség és szabály nélküli összejöveteleket. Ezekből az összejövetelekből alakult ki a telep első szervezett társadalmi és kulturális egyesülete, a Kispest-Munkástelep Lakóinak Társasköre. Célja a telep lakói közötti szorosabb társadalmi viszony létesítése, a közös gazdasági érdekek védelme, valamint a nemzeti irányú művelődés terjesztése a lakosok körében. A Társaskör megszervezése a munkástelep tanítói karán kívül főképpen Győri Ottmár, akkori telepgondnok nevéhez fűződik, akiben a telep lakossága minden nemzeti irányú, társadalmi, kulturális és

jótekonysági törekvésében a legönzetlenebb támogatóját tisztelhetette.

A Társaskör 1910. év június havában tartotta meg alakuló közgyűlését, fogalmazta meg céljait. A szervezetet 1911-ben jegyezte be a Magyar Királyi Belügyminisztérium. A mai Wekerlei Társaskör Egyesület szellemi elődjének tekintti a Kispest-Munkástelep Lakóinak Társaskörét, ezért a jövő évben e lap hasábjain felelevenítjük elődünk tevékenységét, és szólunk a 25 évvel ezelőtti újraalakulásról.

Nagy Tamás

A Wekerléért-díj 2010. évi kitüntetettje: Fazekas Csaba

A Wekerléért-díjat 1995-ben alapította a Wekerlei Társaskör. A díjat a WTE vezetősége olyan élő személynek vagy csoportnak adja, aki a Wekerlei Társaskör Egyesület kebelén belül kiemelkedő tevékenységet fejt ki a Wekerletelepért. A díj egy Kós Károlyt ábrázoló bronzplakettből és egy emléklapból áll. A plakett tervezője Tihanyi Viktor szobrászművész.

Fazekas Csaba a wekerlei közösség meghatározó és sokoldalú tagja.

A Wekerletelep kialakulásának és építésének történetét népszerűen, de mégis magas szakmai színvonalon ismerteti mindazokkal, akik a Társaskör városismertető sétáira eljönnek. Jelentős szerepet vállalt a megújított terek tervezésében, az egyes lakóépületek felmérésében, a most megjelent Építészeti kézikönyv elkészítésében. A fentiekén kívül mindig számíthat rá a Társaskör a nagyméretű színes plakátok gyártásában, az építészeti tervek, dokumentációk másolásában, archíválásában. Méltán érdemelte ki a Wekerlei önkéntes kitüntetett címet.

Fazekas Csaba elévülhetetlen érdemeket szerzett a Wekerlei Életfa megalkotásában.

Elismerésünket vívta ki azzal is, hogy gyakran helyettesíti otthon feleségét, a Társaskör alelnöki feladatait ellátó Somló Juditot, amikor is őt tartják távol a családtól a wekerlei önkéntes munkák.

Köszönjük Fazekas Csabának áldozatos és magas színvonalú munkáját. Jó egészséget és szép szakmai sikereket kívánunk neki.

Mi lesz a Zoltán utcai sportpályával?

A Wekerle újság előző számában megjelent interjúban Gajda Péter arról tájékoztott bennünket, hogy a Zoltán utcai sportpálya szerződése 2010 decemberében lejár. A Wekerletelep utolsó nagy, összefüggő területének sorsa sokak szívügye. Ezért a Társaskör levelet írt a polgármesternek, amelyben javaslatot tesz a sportpálya fejlesztésére, hasznosítására, így segítve az Önkormányzat döntés-előkészítő munkáját.

A szempontok megfogalmazásához támpontokat adott a XIX. Wekerlei Napok alatt végzett közvélemény-kutatás, amely során a rendezvényre látogatókat kérdeztük a sportpálya kapcsolatos ötleteikről. Ugyanakkor szeretnénk, ha a wekerleiek minél szélesebb köre elmondhatná elképzeléseit, megfogalmazhatná igényeit. Ezért – gondolatébresztőként – közzé tesszük a városházára küldött levelet. Ha véleménye, ötlete van a sportpálya jövőjével kapcsolatban, kérjük, juttassa el azt a WTE Kós Károly téri irodájába, vagy írjon a postalada@wekerletelep.hu címre.

Engloner Attila

Fotó: Romhányi András

WEKERLEI TÁRSASKÖR

Levél a polgármesternek

Tárgy: a Zoltán utcai sporttelep

Tisztelt Polgármester Úr!

A Wekerletelep lakóit, illetve a Társaskör tagságát régóta foglalkoztató probléma megoldása érdekében keressük meg Önt: a Zoltán utcai sportpálya ügyében.

Ismereteink szerint a sportpálya bérleti szerződése ez év végén lejár. Mi, wekerlei lakosok és a telep sorsát szívünkön viselők örülünk ennek, hiszen az elmúlt időszakban az nem funkcionált közösségi térként; egyben bízunk abban, hogy az Önkormányzat olyan feltételeket teremt, amelyek lehetővé teszik, hogy a létesítmény a jövőben elsősorban a kispesztiek és a Wekerletelepen lakók érdekeit szolgálja majd.

A Wekerlei Társaskör Egyesület elnöksége – folytatva a telep fejlesztése érdekében tett erőfeszítéseit – megkérdezte a lakosság véleményét, majd megtárgyalta a sporttelep ügyét, és állást is foglalt ezzel kapcsolatban. A közvéleményt jobban megismerendő további közvélemény-kutatást tervez a Wekerle újság oldalain. Az alábbiakban javaslatot teszünk a Wekerletelep utolsó nagy, összefüggő területének fejlesztésére, hasznosítására. Egyesületünk ezzel kapcsolatosan szempontokkal szeretné segíteni az Önkormányzat döntés-előkészítő munkáját. A cél: tömegsport- és szabadidőpark kialakítása, illetve lehetőség szabadtéri testnevelésórák megrendezésére kispesti iskolák, óvodák számára. Azt szeretnénk, ha Kispeszt Önkormányzata a volt WSC-pályát a jövőben tömegsport- és szabadidőparkként működtetné.

Elképzelésünk szerint, ahogy a Margitsziget vagy a Népliget, úgy a Zoltán utcai sporttelep is a jövőben szabad sportolási lehetőséget nyújtana bárki számára. A par-

kosított területen elhelyezett focikapuk, kosárpálánkok, erősítőgépek, asztalitenisz-asztalok az aktív kikapcsolódás feltételeit teremtenék meg. A terület ugyanakkor nemcsak az aktív sportolás kedvelőit vonzaná, hanem azokat is, akik nyugodt környezetben szeretnének sétálni, családjukkal mozogni, szabad ég alatt piknikezni, esetleg kávé mellett beszélgetni.

Az igénybevétel formája lehet: alkalmanként ingyenesen; tagsági igazolvánnyal, (alacsony) tagsági díjért;

néhány szolgáltatás a piaci árnál kedvezményesebb áron;

kurrens szolgáltatások (teniszpálya, fallabda) piaci áron.

A sporttelep jövőbeni működtetésével kapcsolatban a WTE-nek – természetesen – konkrét elképzelése is van. Gondolatainkról a későbbiekben szívesen konzultálunk Önnel vagy megbízottjával. Az azonban alapvető kérdés, hogy az Önkormányzat szán-e – s milyen mértékben – pénzt a fejlesztésre. Nyilvánvaló, hogy minél több a bevonni kívánt magántőke, annál kevesebb társadalmi beleszólásra lesz majd lehetőség.

Őn a Wekerle újságnak elküldött, az elkövetkezendő időszakokkal kapcsolatos terveiben erről a kérdéstről így nyilatkozott:

„A sporttelep bérleti szerződését nem újítanám meg. Lehetségesnek tartom, hogy a jövőben azt az önkormányzat saját intézményként vagy a Társaskörrel közösen üzemelteti. Mindenképpen rendezett környezetben, a lakosság felé nyitottan kell működtetnie!”

Építünk ezen szándékára, egyben bízunk abban, hogy a hamarosan felálló képviselőtestület is támogatja majd ez irányú törekvését.

Tisztelt Polgármester Úr!

Készülvén a sportpálya ügyében hozandó javaslatainkra, át tanulmányoztam a mostani bérlő pályázatát. Meglepetésemre a pályázatban tett ígéreteiből szinte semmit nem valósított meg, pl. nem épített kosárlabda-, strandröplabda-, futballpályát; nincs tömegsport, a sporttelep nem kapott parkjellegzet, nem kapnak a fiatalok térítésmentesen sporteszközöket, nem, vagy alig végzett fejlesztést (deszkakerítés, öltözők, biciklitároló stb.), és végezetül semmilyen szinten nem működött együtt a Társaskörrel. Ellenben illegális autóbuszparkolót üzemeltet! Érthetetlen, hogy ezt büntetlenül megejtette.

Ezen tapasztalatok alapján szeretném felhívni szíves figyelmét arra, hogy a jövőendő bérlővel (üzemeltetővel) olyan szerződést kössön az Önkormányzat, amely

a kitűzött sport- és kulturális célokat megvalósítja;

kötelezővé teszi az épített örökségbe illő, az ideiglenes MJT által megkövetelt fejlesztéseket;

végrehajtható szankciókkal bünteti a szerződéstől való eltérést.

Kérjük, vizsgálja meg, milyen eszközök állnak az Önkormányzat rendelkezésére ahhoz, hogy a Wekerlét érintő ügyekben hozandó döntések előkészítésében részt vehessünk. A centenáriumi évében hozott közös akaratunk, ami a telep fejlesztése, örökségvédelme ügyében megfogalmazódott, a Hivatal magatartása miatt igen sokszor nem érvényesül! A jelzett ügyvel kapcsolatos bármely kérdésben szívesen állunk rendelkezésére, amennyiben konzultációra van szükség.

Kérjük, fogjunk össze – mi civilek és az önkormányzat – egy jó ügy érdekében!

Az együttműködés reményében

Budapest, 2010. október 30.

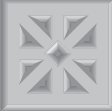
Tisztelettel
Nagy Tamás
elnök

WEKERLEI TÁRSASKÖR EGYESÜLET

1192 Budapest, Kós Károly tér 10. • Telefon/fax: (f) 280-0114 • www.wte.hu

Alapítva: 1911-ben

XIX. Wekerlei Napok

Új tér – régi rendezvény

Fotó: Makk István

A szabadtéri rendezvények szervezőinek egész esztendőben az időjárás szélségeivel kellett küzdeniük. Nem voltak

kivételek ez alól a Wekerle Napok szervezői sem...

Az időjárás hol csak ijesztgetett, hol be

Fotó: Romhányi András

is tartott, ám végül is minden lényeges programelem megvalósult. A szokásos sportprogramok mellett volt igényes vásár, Wekerle Borút, szférák zenéje, repülő mécsesek, sütisütő verseny, méhecskés pantomim, Zöld Hajtás és Szolidaritás tere. Sztárvendégek, görögtűz és minden, ami szem-szájnak – és léleknek! – ingere.

Mindenkinek tetszett a megújult Kós Károly tér, s öröm volt látni, hogy vigyáztak is rá. A mellékelt képek ízelítőt adnak a XIX. Wekerle Napok forgatagából.

Romhányi András

A Wekerle Életfa Ünnepe

2010. október 2.

Fotó: Romhányi András

I dén ismét fákyás felvonulással kezdődött az ünnep, a Tatros együttes tagjai zenéltek a menetek előtt. S amikor a csoportok megérkeztek a tere, várta őket a kivilágított, gyönyörű Wekerle Életfa. Volt ünnepi beszéd, az új harangjáték felavatása, táncház és lebegő lampionon elküldött üzenet. Felemelő, gyönyörű ünnep! A wekerleiek – gyermekek és felnőttek – a saját maguk által teremtett csodát ünnepelték.

Ezt követte a katolikus templomban megrendezett különleges hangverseny. Ágoston Béla és Mizsei Zoltán sosem hallott, gyönyörű zenével bűvölte el a hallgatóságot.

A megújult Kós Károly téren

Talán nincs is olyan olvasója e lapnak, aki legalább egyszer ne sétált volna ki a felújított Kós Károly térre. A megújult park kedvelt helye a wekerleieknek: a kis utakon mindig sétál, a padokon mindig üldögél valaki. Állandó a gyermekzsivaj is, jelezve, hogy a legkisebbek is boldogan vették birtokukba az új játékokat, a dombot, az egész teret.

Az elvégzett munkálatokról (a kicsérített térbútoroktól a kerítésen át az újonnan ültetett növényekig) sokat lehetett hallani, olvasni a különböző médiumokban. Egy igen jelentős változásról ugyanakkor kevesebb szó esett, pedig már a belépés pillanatában

A PARK NYITVATARTÁSI IDEJE:
 NOVEMBER 1 - MÁRCIUS 31. 6.00 - 22.00
 ÁPRILIS 1 - OKTÓBER 31. 6.00 - 23.00

AZ ESZKÖZÖK ÁLLAGMÉGOVÁSA ÉRDEKÉBEN
 A PARK NYITVATARTÁSI IDŐN KÍVÜL BEZÁRÁSRA KÉRÜL.

FELHÍVJUK A LÁTOGATÓK FIGYELMÉT A PARK
 RENDELTETTESZERŰ HASZNÁLATÁRA.

A PARK ÉRDELMELŐI
 SZERETNEK LÁTNI ÖNÖKET
 A PARKBAN ÉS A PARK KÖRÜL
 AZ ÖNKORMÁNYZAT RÉSZÉRE
 AZ ÖNKORMÁNYZAT RÉSZÉRE
 AZ ÖNKORMÁNYZAT RÉSZÉRE

MENTŐK: 104
 RENDŐRSÉG: 107

BEZÁRÁSRA KÉRÜL
 BEZÁRÁSRA KÉRÜL
 BEZÁRÁSRA KÉRÜL

értesülhetünk róla: az egész téren tilos a dohányzás.

Kezdetben a látogatók legtöbbjének fel sem tűntek az önkormányzat döntése nyomán kihelyezett piktogramok, de akadtak olyanok is, akik nem akarták azokat tudomásul venni. A kialakult helyzet sok bosszúságot okozott

az átadás utáni első nagyrendezvényen, a XIX. Wekerle Napokon, amikor igen sokan voltak a téren. Aki tudta, mi a szabály, joggal kérte számon annak betartását, aki pedig nem tudott, vagy nem akart tudni a tiltásról, nyugodtan dohányzott a kerítésen belül. Parázs szópárbajok jelezték a zavaros helyzetet.

Azóta hónapok teltek el, és már látszik, hogy kezd kialakulni az új rend a téren. Egyre inkább megszokott a kerítésen kívülre igyekvő és csak a kapun kilépve rágyújtó dohányos látványa. Nyilván vannak, akiket bosszant, és akiknek kényelmetlen a döntés – mégis betartják azt. A játszótéren zsiabongók, a padokon üldögélők és a kanyargós utakon sétálgatók egészségéért. Mindannyiunk egészségéért. Köszönjük!

Englener Attila

Wekerlei Pódium

Légy büszke! Magyar vagy!

Romhányi András tartott előadást „Magyar kultúrával Európában” címmel. A közel két és fél órás programot az előadó barátai által bemutatott zenei és prózai betétek színesítették.

Az este első részében fény derült arra, honfoglaló elődeink mit is hoztak magukkal keletről Európába. Többek között a cserépusztót, az ötvösséget és a tulipánt. (Bizony Európa nem a hollandoknak köszönheti ezt a pompás virágot.)

A második szakasz arról szólt, hogy a magyarság, „egységes” létének 1010 éve alatt mit adott Európának és a világnak. Kiderült, hogy a kultúra számos területén sok mindent: két nagy és világhíres film-

ipari vállalat elődjét, a porral oltó tűzoltó készüléket vagy a Kodály-módszert. De megemlíthető a kormányozható léghajó is, ami szintén magyar feltaláló érdeme. (Az már más kérdés, hogy özvegye eladta a terveket egy Zeppelin nevű német grófnak.)

A harmadik szakaszban már egyértelműen látszott: van miből építkeznünk, van merre haladnunk. És viszünk is magunkkal oly sok mindent: ritmikus anyanyelvünket, a Szent Koronát, rendszerezett folklórnkat, konyhánkat és Boldogasszony kifejezésünket. Hisz nekünk a Szent Mária idegenül hangzik – más népeknek pedig a Boldogasszony furcsa.

Végül jó tanáccsal, útravalóval látott el bennünket az előadó: legyünk büszkéek arra, amink van. Annyi mindent mondhatunk a

A szerző felvétele

„miénknek”, amire az évszázadok alatt mi jöttünk rá, amit mi találtunk ki, csináltunk meg, adtunk tovább.

Legyünk büszkéek a kultúránkra, és őrizzük meg azt! Akár így, előadásként, akár más módon. A miénk!

Lechner Gábor

Vaktérkép és napsütés

A orosz időjárás messziről elkerülte a III. Wekerlei Tájékoztató Futást, ahol közel 100 gyermek és felnőtt bizonyította be: mennyire téved az, aki azt hiszi, hogy a telepen könnyen el lehet tévedni.

A szerző felvétele

Pedig az indulók csak egy vaktérképpel és egy menetlevéllel a kézben indultak neki a távoknak. A nagyobbak 2, illetve 4 km-es távon mérhették össze tájékoztatói képességeiket Wekerle szövevényes útjain, míg a kicsik a biztonságosabb Kós Károly téren belül tehettek ugyanezt 400 és 600 méteren.

A wekerlei profi tájfutók és önkéntesek által szervezett rendezvényen végül 47 gyermek teljesítette a rövidebb távokat, illetve 44 idősebb futó a hosszabbakat. A rendezők emellett 75 olyan futamot számoltak össze, ahol bizonyos gyerekek saját futásuk befejeztével a nagyobbak távját is teljesítették, tehát családostul is megmérettették magukat.

Ezen a napos vasárnap délelőttön mindenki jól érezhette magát, aki kilátogatott a Kós Károly térre. Ők most már büszkén állíthatják magukról: még vaktérképpel a kezembem sem tudok eltévedni Wekerlén.

Lechner Gábor

Wekerlei Kvíz: közel 50 megfejtés!

Várakozásainkat felülmúló sikere lett az augusztus végén meghirdetett Wekerlei Kvíznek. Sokan voltak hajlandók egymásfél órát szánni az életükből, és végigmenni a kvíz által kijelölt úton, hogy még jobban megismerjék szűkebb hazájukat, vagy csak egy jót sétáljanak a kora őszi Wekerlén. A legtöbb megfejtés a gyerekek köréből érkezett – külön köszönet a kvíz népszerűsítő pedagógusoknak –, de számos felnőtt is bizonyította, hogy nem halt ki belőle a játékos kedv.

A beküldött megoldások zöme helyes volt, alig akadott néhány téves válasz. Az értékelésnél nem voltunk szőrösszívűek, többféle megfejtést is elfogadtunk. A legnehezebbnek a „Milyen szimbólumokkal különböztetik meg a kispac bódésorait?” kérdés bizonyult, jó néhány mókás válasz is érkezett rá. Ugyanezen állatszimbólumok megtalálhatók egyébként a Kós Károly téri kapukon, illetve a tér kerti bútorain is. A kakast és a lepkét sikerült mindenkinek eltalálnia. A madárszimbólumnál már nem volt annyira egyértelmű a helyes válasz, vagyis a varjú, hiszen volt, aki hollónak vagy csókának nézte, a szimbólum

ihletője azonban természetesen Kós Károly saját kalotaszegi háza, a Varjúvár volt. A negyedik állatszimbólum – a tér nyugati kapujának díszítője – volt a legnehezebben megfejthető. Efféle válaszok születtek: pulyka,

A páva volt a legnehezebb

A szerző felvétele

medve, hal, sünn, esti napsugár. A helyes válasz: páva. Figyeljük meg a kitért tollazatát!

Köszönet a támogatóinknak, akik az ajándékokat ajánlották fel: Kispesti Önkormányzat, Koller Bácsi Cukrászdája, Wekerlei Bortár és Virágbolt, az Esze Tamás utcai Bikedorado kerékpárbolt, Wekerlei Mozgásműhely, illetve Zsombor Ede grafikusművész, aki egy Zrumeczky-kaput ábrázoló képpel kedveskedett egyik nyertesünknek.

Szilágyi Szabina

Mit építettünk?

Beszélgetés Somlói Judittal és Nagy Attilával arról, hogy megalakulása óta milyen eredményeket ért el az Építészklub?

W: Mi az Építészklub, kikből áll, mikor alakult meg?

ÉK: A Wekerlén élő építészek – dr. Rosivall László, a WTE akkori alelnökének ötletére – a Wekerlei Társaskör keretén belül 2007 áprilisában klubot alakítottak. Az Építészklub célja, hogy a Wekerleteleppel kapcsolatos építészeti kérdésekben szakmai megalapozottságú döntések születessenek.

W: Mi történt 2007-ben?

ÉK: Munkánk első eredményeként együttműködési szándéknyilatkozatot fogadtunk el a kispesti Főépítési Irodával. Ennek célkitűzése, hogy „a Wekerlei Társaskör Egyesület Építészklubja és a Budapest XIX. Kerület Polgármesteri Hivatal Főépítési Irodája együttműködik a Wekerletelep mint egységes épületegyüttes épületállományának megőrzése, védelme, állapotának javítása és a lakók modernizációs igényének kielégítése érdekében”. 14 pontban fektettük le az együttműködés főbb területeit, kereteit, ezek közül hadd idézzem az elsőt: „A Wekerletelep épített környezetét érintő kérdésekben a Felek egyeztetés nélkül nem hoznak döntéseket”. Ez akkor nagyon előremutató lépésnek tűnt, ám később kiderült, hogy az Iroda az egyeztetési megállapodást nem veszi minden esetben komolyan. A nyilatkozat ellenére a Főépítész számos, a Wekerlét érintő kérdésben nem kérte ki véleményünket, illetve a véleményezési lehetőség formális volt, bennünket kész helyzet elé állított. Azóta az is kiderült, hogy talán naiv elképzelés volt részünkről, hogy elég a Főépítési Irodával együttműködnünk, hiszen ott az épített és természeti környezetet érintő valamennyi kérdés összefut. Sajnos nem így működik az önkormányzati gépezet.

Persze eredményekről is beszámoltunk. Az együttműködésnek köszönhetően az Építészklub egy főt delegálhatott az Építészeti Műszaki Tervtanácsba. (Ez a szervezet szakmai szempontok alapján

mond véleményt a kerületbe tervezett épületek építészeti terveiről.) A dolog szépség-hibája az, hogy az Építészklub képviselője nem kapott szavazati jogot, de azért ennek ellenére sok mindenben képviselhetette a Wekerle érdekeit!

Az Önkormányzat ebben az időszakban készült az uniós pályázat beadására. (Ez az a pályázat, amelynek „eredményeként” újult meg – többek között – a Kós Károly tér 2010-ben.) Az Építészklub igyekezett élni a pályázati tervek véleményezésének jogával. Ez azonban nem ment túl gördülékenyen! Véleményünket eleve csak az első pályázati kör kapcsán kérték ki. Ekkor még része volt az anyagnak például a Kós Károly téri házak homlokzati színezésének és a Zrumeczky-kapu padlástéri hasznosításának terve is. Javasataink közül sajnos kevés ötlet láttunk viszont a pályázatban, s főként nem az általunk kifogásolt észrevételeket. Vagyis az egész véleményezés formális volt.

A második forduló kapcsán még ennyi lehetőségünk sem volt! Az abban szereplő tervekkel bennünket meg sem kerestek. Pedig közben változott az anyag, a homlokzatfelújításból csak a templom külső felújítása és akadálymentesítése maradt, a Zrumeczky-kaput kivették, helyette bekerült a Gyermekház rekonstrukciója és a kispiac elárúsító standjainak cseréje, amit a piac felújításaként aposztrofáltak.

W: De a következő, a centenáriumi év már ugye sikert hozott?

ÉK: A hivatallal való együttműködés gyakorlatában felemás sikert, de munkánk szempontjából feltétlenül sikeres volt az az év. Ekkor valósult meg a Győri Ottmár tér rehabilitációja. Ez volt az első terünk, amely a WTE kezdeményezésére újult meg, és új nevet is kapott! A mi feladatunk a tervezés és a kivitelezés irányítása volt. Sőt a munkához – pályázat útján – pénzt is szereztünk! Centenáriumi fát ültettünk, információs táblát helyeztünk el, a parkot találkozó- és pihenőhelyé alakítottuk át. Sokan dolgoztak társadalmi munkában; az iskolák és óvodák „örökbe fogadták” a teret. A Zöldprogram Irodával ekkor kezdődött az együttműködésünk, ami azóta is tart.

A tér átadásával párhuzamosan nyitottuk meg építészeti kiállításunkat „Kirajzolódás” címmel. A tárlat a Wekerletelep épületeinek archív terveit mutatta be. Itt és ekkor indítottuk el azt az akciót is, melynek során a wekerleiek megvehetik azt az emléktáblát, amely házuk tervezőjének nevét örökíti meg. Óriási volt az érdeklődés. A kiállítás több hónapon keresztül volt nyitva, és rengeteg látogatót vonzott.

A Wekerle Centenárium egyik főeseménye a Nemzetközi Építészkonferencia volt. Nagy Gergely* bevonásával részt vettünk az alapkonceptió kidolgozásában. Ám a végrehajtásban a Polgármesteri Hivatal már kevésbé számított a segítségünkre. Viszont a Zárónyilatkozat szövege végül is

a mi eszmeiségünket tükrözte.

Végül az Építészklub tagjai közreműködtek az „időálló” Wekerlei Életfa tervezésében és felállításában is.

W: Azért erre a másfél éves alapra már lehetett építkezni!

ÉK: Valóban. Éltünk is a lehetőséggel! 2009-ben jelentettük meg a „Wekerlét építünk” című ismertető kiadványunkat.

Ez tulajdonképpen segédanyag volt a lakosság részére, amely a figyelemfelhívó képek mellett segítséget nyújtott az építési szabályok értelmezéséhez, betartásához, s

*Nagy Gergely Wekerle-díjas építész, műemlékvédelmi szakember, aki elsőként mutatott rá a telep értékeire, és dolgozta fel annak építészeti történetét. A két leghíresebb, Wekerléről szóló könyv („Kertvárosunk a Wekerle” és „Kertváros-építész, az angol példa Magyarországon”) szerzője.

megadta a kapcsolatfelvétel, a tájékozódás lehetőségét is. Ezt az anyagot egyébként több nagyrendezvényen plakát formájában is bemutattuk.

Büszkék vagyunk arra is, hogy kezdeményeztük a Wekerletelep Műemléki Jelentőségű Területté (MJT) nyilvánítását. Törekvésünk sikerrel járt! A telep 2009 októberétől 2011 októberéig – egyelőre ideiglenesen – megkapta ezt a státuszt.

W: Ez miért jó a telepnek?

ÉK: Az országos jogszabályok folyamatos változása miatt 2008 végére ellehetetlenült az értékvédelem. A Wekerlei Speciális Szabályozási Terv alól sok kérdésben kihúzták a talajt. Akkoriban bármilyen garázst, kerítést lehetett építési engedély nélkül építeni, meg lehetett változtatni a ház homlokzatát, szabadon lehetett nyílászárót cserélni. Építészeti, értékvédelmi szempontból tragikus időszak volt ez. Az MJT lehetővé tette, hogy véget vessünk ennek a romboló folyamatnak.

W: Mi történt még 2009-ben?

ÉK: Nekiláttunk második terünk rehabilitációjának is. A Bárczy István teret a fiataloknak terveztük. Kerékpárpálya és találkozóhely épült. Megalkottuk a Megfagyott Muzsikások elnevezésű szobrot is. Az Építészklub volt a tér koncepciója, és pályázat útján ehhez a munkához is szerezünk pénzt.

És még valami, amire büszkék vagyunk: újra és újra hangoztattuk, hogy a lakástulajdonosokat anyagilag is ösztönözni kell, ha azt szeretnénk, hogy ha már egyszer kicserélik ablakaikat, akkor olyanokat építtessenek be, amelyek megfelelnek az előírásnak. Az Önkormányzat először 2009-ben szavazott meg erre a célra lakossági támogatást, ötmillió Ft-ot.

Még ugyanebben az évben indult a „Ház szeme” projekt. A Norvég Civil Támogatási Alaptól 11.000 euró támogatást nyertünk a megvalósításhoz. Ennek hátterében szeretteágazó munka volt: szakmai műhelybeszélgetések, egyeztetések, tervekészítés, a lakosság bevonása és aktivizálása. A terveink alapján legyártott „szabályos” nyílászárókat a Társaskörben folyamatosan bemutattuk az érdeklődőknek. E munka során mindvégig együttműködtünk a Hivatallal. Ennek eredményeként az önkormányzat 2010-ben tízmillió forintos alapot szavazott meg a rendeletnek megfelelő ablakok cseréjének

és felújításának támogatására. Ám itt sem megy minden simán! Szeretnénk, ha a Hivatal ezen a területen (is) felgyorsítaná az ügyintézés menetét! Kidolgoztunk egy gyorsított eljárási rendet az ablakcserék engedélyezésére. Ha ezt alkalmaznák, akkor ez is ösztönző erővel hatna a lakosságra.

W: Mit tett az Építészklub az uniós pályázat előkészítése ügyében?

ÉK: A kiviteli tervek készítése során részt vettünk ugyan az egyeztetéseken, ám véleményünket alig vették figyelembe, arra a tényre hivatkozva, hogy az elfogadott pályázati anyag nem teszi lehetővé az attól eltérő változtatásokat. Így a megbeszéléseken nem lehetett érdemi szerepünk. Itt visszautalok arra a korábban elmondott fontos tényre, hogy a végleges pályázati anyagot nem vitatták meg velünk, lényegében mindig kész tények elé állítottak bennünket. Ez számos félreértésre adott okot azon tény kapcsán is, hogy maga a projekt a Társaskör mint konzorciumi tag részvételével valósult meg. A lakosság sokszor kért számon tőlünk olyan hibás műszaki megoldásokat, döntéseket, amelyekbe nem volt beleszólásunk. A Társaskör szerepe a projektben csak annak népszerűsítése és a helyismereti tananyag elkészítése volt.

W: Nem lehetett könnyű ez a szerep. De mi történt 2010-ben?

ÉK: Az év jól indult. A Zöldhajtás Klubbal közösen immár a harmadik wekerlei tér rehabilitációjára is sor került. Az Eperfa teret az iskolai- és lakóközösség bevonásával alakítottuk át kerékpáros és kisgyermekes pihenőparkká, ivókúttal, valamint hulladékból és nemes anyagokból készült köztéri bútorokkal. Ekkor állítottuk azt az „irányítófát” is, amely a Wekerletelep testvéreinek számító kertvárosokat sorolja fel.

Nagy eredménynek tartjuk, hogy a Nemzeti Civil Alapprogram egymillió forintos

támogatásával kiadtuk az Építészeti kézikönyv első kötetét. Ennek során óriási ismeretanyag került dokumentálásra. A könyv mind a lakosság, mind az építészszakma számára hasznos az örökségvédelem területén. Hiteles forrás az épületek eredeti szellemében történő helyreállításához és felújításához. Reményeink szerint a közeljövőben megkapjuk az önkormányzat által

megígért támogatást is a munka kiteljesítéséhez, és így a második kötet is elkészülhet. A wekerleiek többsége szeretné, ha a telep egyszer véglegesen megkapná az építésztilag védett státuszt. A teljes építészeti kézikönyvsorozat megjelentetése az első lépés ehhez.

Az Építészklub tagjai minden évben több wekerletelepi sétát is vezetnek az érdeklődők számára,

2010-ben két keréken is, óriási sikerrel.

A Kulturális Örökség Napjai keretében minden évben megszerveztük a Rendőrkapitányság épületének bemutatását is.

Folyamatosan építjük kapcsolatainkat más magyarországi és külföldi kertvárosokkal. Tervünk egy nemzetközi kertvárosi szövetség létrehozása.

W: 2010 őszén új képviselőtestület alakult. Mit vár az Építészklub az együttműködéstől? Milyen tervei vannak az elkövetkezendő időszakra?

ÉK: A legfontosabb célunk az, hogy elérjük: a Hivatalnak legyen kötelessége szankcionálni az engedély nélküli ablakcseréket és építkezéseket! Csak így tudjuk megfékezni azt a rombolást, ami az elmúlt húsz évben itt történt. Ugyanakkor szeretnénk egyszerűsíteni az ablakcserék és felújítások hivatali eljárásrendjét is! Ez a két dolog összefügg, mert nem csak azt kell megmondani, hogy mit nem szabad, hanem azt is, hogy mit és hogyan lehet. S persze mindezt a lehető leggyorsabban!

A lakosság körében is propagandát akarunk kifejteni! Szeretnénk, ha a wekerleiek megértenék: a többség érdekében hozott rendeletek betartása az ő javukat is szolgálja.

Fontos megjegyezni, hogy épp az ablakfelújítások támogatási pályázata kapcsán kiderült, milyen nagy a hiány olyan szakemberekben, vállalkozókban, akik hajlandók és képesek is az aprólékos, kézi munka elvégzésére. Ezen a területen is keressük a magunk szakmai kapcsolataival a megoldást.

Szeretnénk felülvizsgálni a Speciális Szabályozási Tervet (SSzT). Ezt a szabályt még 2004-ben alkották meg olyanok, akiknek szakmai szándéka és javaslatai jók ugyan, ám nem ismerték eléggé a Wekerlét, és feltehetőleg nem is volt lehetőségük a tervek készítés során mindent alaposan megismerni. Az SSzT alapkonceptiója jó, de mára kiderültek az apró pontatlanságok, ellentmondások. Ki kell rostálni azokat az elemeket, amelyek nem helytállóak, s az új igények megvalósítására új elemeket kell bevenni. Részletesebben kell szabályozni például a házak hőszigetelésének és a megújuló energiaforrások használatának lehetőségét.

Három olyan terület is van a Wekerlén, amely építészeti beavatkozás előtt áll.

A kispiac átalakítására a Főépítész – saját hatáskörében – ötletpályázatot készíttetett, és ez alapján tanulmánytervben szeretné továbbfejleszteni a javaslatot. Amikor ezt az Építészklub megtudta, kérte, hogy közösen alakítsanak ki tervezési programot, egyben felajánlotta a segítségét. Erre azonban egyelőre nem kaptunk lehetőséget. Mi a kispiac hasznosításának megtervezését a lakosság és a Zöldhajtás Klub bevonásával képzeljük el.

Hamarosan lejár a Zoltán utcai sportpálya bérleti joga. Nincs kizárva, hogy a működtetői jogot az Önkormányzat megtartja magának. Bárhol lesz is, itt is várható valamilyen építészeti változás. Az Építészklub szeretne bekapcsolódni a tervezési koncepció kialakításába!

Azon leszünk, hogy az Önkormányzat ismét elővegye a Zrumeczky-kapu hasznosításának kérdését. Természetes, hogy bele kívánunk szólni abba, hogy mi fog itt történni!

Vannak egyéb terveink is. Szakmai konferenciát szeretnénk szervezni „Fenntartható fejlődés a jövő Wekerlén” címmel. Álmunk az is, hogy wekerlei tanösvényt alakítsunk ki az épített örökség bemutatására. Megpróbáljuk a lakosság

szemléletét is formálni; szufnik nélkül szebb lenne a Wekerle!

Elképzeléseink megvalósításához arra

van szükség, hogy a Főépítész és a Hivatal – az eddigieknél sokkal jobban – partnernek tekintsen bennünket. Az elmúlt időszakban rengeteg értelmetlen és erőpocsékoló pengéváltásra került sor köztünk. Jó lenne ezután vállvetve dolgozni ugyanazért az ügyért! Ennek feltétele, hogy az Építészeti

Műszaki Tervtanács ülésein az Építészklub képviselője szavazati joggal legyen jelen. Ugyanez érvényes a Városfejlesztési Bizottságban való részvételünkre is, fontos hogy civil szervezetünk ott is képviseltesse magát.

Az elmúlt időszak fejlesztéseiben a legnagyobb hiányosság abban érhető tetten, hogy ezek szinte mindig akciószerrűen, főleg propagandaorientáltan készültek, nem látszik mögöttük az egységes koncepció. Sok esetben már csak a megvalósítás szakaszában kezdődtek a civil szervezetek és a lakosság nyomására valamiféle egyeztetések, melyek persze így már érdemi változtatásra

nem adtak lehetőséget. Kettőt léptünk előre, de azonnal hátra is egyet, félmegoldások születtek sok energia- és pénzráfordítással (az óvodák homlokzatfelújításai, járdaépítések, kerékpárút-fejlesztés és a hozzá kapcsolódó kerékpártárolók ügye, a Wekerle egészére vonatkozó felszíni vízelvezetés megoldása, egyáltalán a

közterületek rehabilitálása és karbantartása). Azt várjuk az új Önkormányzattól, hogy elfogadott koncepció alapján dolgozzék, legyen következetes. Ne esetleges döntéseket hozzon, legyen szerves, egymással összefüggő részekből álló szempontrendszer! Az Önkormányzaton belüli egyeztetések és a civilekkel folytatott kommunikáció területén lépjen előre. A fejlesztési és rehabilitációs koncepció megfogalmazásába vonja be az Építészklubot és más érintett civil szakmai fórumokat!

A párbeszéd, a civil kontroll természetessé tétele a demokratikus működés alappillére. Ezzel mindannyian csak nyerhetünk! Mi élünk itt, mi tudjuk, hogy nekünk mi a jó. Ismerjük a szabályokat, rendeleteket is. Nem akarunk olyat, ami a Hivatal számára nem fogadható el. De lehet, hogy egy-egy építészeti kérdéssel kapcsolatban mi más, a wekerleieknek jobban tetsző ötletet, megoldást kínálunk.

Rombányi András

Molnár Kriszta, amikor kinéz az ablakon

Negyedik generációs telepi szomszédunk akvarellképei voltak láthatóak ősszel a Társaskör Galériában. Most szemben ül velem a kiállító, arra kérem, mutassa be magát az olvasóknak.

– Két kisgyermekét otthon nevelő anyuka vagyok. Szüleim wekerlei építészek, akik a közelmúltban az előregedett nyílászárók cseréjére alkalmas korszerű ablakok tervezésében vettek részt. Egész kicsi kislányként Gizi babámnak sokat rajzoltam a karácsonyra kapott sokszínű filctollkészlettel. Gyermekkori emlékeim közül szívvesen idézem fel a téli estéket. A havas Dobó Katica utcán a szánkón fekvő nézem a csillagos eget és a fák ágait, ahogy tovatűnnek, miközben anyu húzza a szánkót. Igen, eszembe jutott még egy kép. A mára sajnos betemetett vízelvezető árkokban a befagyott vízen korizunk hűgömmel. Kicsit félve–kíváncsian gyakran elsiklottunk a titokzatos Irma néni kapuja előtt.

Miközben érdeklődve hallgatom a sokkal kevesebb autó miatt is élhetőbb Wekerlén felnőtt Kriszta történeteit, feketére lakozott rövid körmeit nézem. Meg sem lepődöm, mikor arról beszél, hogy meghatározó volt számára a művészeti szakközépiskolában eltöltött négy év. A Wekerle után ekkor fontos szerepet kapott életében a Kálvin tér és környéke is.

– Végre hozzám hasonló emberek között voltam, úgy éreztem, kinyílt a világ, a helyemen vagyok. Senkinek nem volt idegen a rajzszén, a festék. Szinte éjjel-nappal bent voltam a suliban, és dolgoztam. Ez az alkotás öröme, a nyári biciklitúrának, a tábor-tűz melletti filozofálásoknak a gondtalan, lobogó időszaka volt, amely nagyon mélyen belém égett. Ehhez képest a Képzőművészeti Egyetemet, ahol képgrafika szakon végeztem, szakmailag és emberileg nagy csalódásnak éltem meg. Nyoma sem volt a korábban megismert alkotói légkörnek. Itt találkoztam azonban későbbi férjemmel, akiben egy jó alkotótársra leltem.

Felnőtté válás, munka, esküvő, gyerekek. A húszas éveinkben legtöbbször végigjárjuk ezt az utat. Kriszta alkotni vágyását merre terelték a 90-es évek?

– A középiskolában könyvműves szakra jártam, és talán ez is közrejátszott abban, hogy mindig szerettem volna egyszer egy saját könyvet csinálni. Ez meg is valósult: férjemmel kiadtunk egy 3D-s mesekönyvsorozatot, amelynek első két része készült el eddig. A saját magam által írt és illusztrált könyvek nagyon

sikeresek a gyerekek körében. Nagy élmény volt számomra az a folyamat, ahogy elkészültek a mesekönyvek. Ez idő alatt egy teljesen más világban éltem: a saját fantáziavilágomban. Egy kislány kalandjait követi végig a történet, aki előbb a dinoszauruszok földjére csöppen, majd a Hold árnyékos oldalán a manók birodalmában sétálgat. A festett illusztrációk mellett a piros-kék szemüveggel nézhető térbeli képek segítségével a néző szinte ott van a történet szereplőinek világában. A figurákat előbb papíron megterveztem, aztán gyurmából maketteket készítettem, végül barátaink segítségével, akik 3D-s animációval foglalkoznak, számítógépes virtuális térbe kerültek a jelenetek. Ezáltal a fejében lévő „látomások” szinte kézzel fogható valósággá váltak. Gyermekeim születése óta persze kevés időt szántam a munkára, az utóbbi hét évben ők voltak a legfontosabbak. Most, hogy mindketten iskolába, óvodába járnak, újra kezemb tudtam venni az ecsetet.

Az általános elképzelés szerint a festő a talaj fölött 10 centivel, melankolikusan sétálgat, majd padlás-műtermében belső láztól hajtván, átszellemülten varázsolja a színeket a vászonra. De miképp történik ez a valóságban?

– Amikor egy látvány, egy élmény érzéseket kelt az emberben, akkor a feldolgozás egyik módja lehet az, hogy ezeket az érzéseket egy alkotás formájában kiteszi magából. Ha a belső feszültség elég erős, akkor az előbb-utóbb valamilyen műformájában meg kell, hogy nyilvánuljon.

Az úgynevezett profi művészek elhivatottságból, illetve pénzkereset miatt teszik a dolgukat. Sokan kedves időtöltésként, kikapcsolódásként készítenek képeket. Pincegalériánkban most olyan akvarelleket láthattunk, amelyek valamiféle elkötelezettséget, határozott megmutatni vágyást tükröznek. Remélem, az alkotásokról – amik eléggé beszédesek, egyértelműek – megtudhatunk szóban is valamit.

– Az egyetlen volt egy évfolyamtársam, akit az esztétika tanár arra kért a vizsgán, beszéljen többet az adott témáról. Mire ő ide-

gesen így szólt: „Azért vagyok festő, mert nem beszélni szeretek a dolgokról.” Sokunk nevében szólt. De azért megpróbálok beszélni.

Szüleim – látván a balatoni akvarelljeimet – már régóta bíztattak, hogy készítek ezzel a technikával egyszer egy wekerlei sorozatot is. Ez mostanra valósult meg. Ezek a képek közérthetőek, a valóságos látványt közvetítik, nem „írtam át” őket. Az engem megragadó látványt lefotóztam, majd otthon belemélyülve a sofa vissza nem térő, a másodperc tört részéig létező pillanatba, megfestettem azokat. Közben emlékek törtek fel a mélyből, az itt átélt élmények, hangulatok. Sok wekerlei, aki látta a képeket, ugyanilyen érzésekről számolt be nekem. Velük ilyen módon „lélekben találkoztam”. Majdnem minden képen a fő motívum az erős fény és az általa létrehozott árnyék.

„úgy éreztem,
kinyílt a világ,
a helyemen
vagyok”

Kontraszt, villódzás. A falevelek csipkészerű mintázata a falakon. Az erős koncentráció közben, amíg megfigyelek és papírra teszek minden apró részletet, szinte egy meditációs állapotba kerülök, ami által a világ és benne saját magam mélyebb megismeréséhez jutok el. Ehhez a megismeréshez minden embernek, minden művésznek más út vezet. Ez az én utam.

Wekerlei Varga Géza

Erkel bicentenárium

Nemzeti himnuszunk zeneszerzője 200 évvel ezelőtt született. Ez a születésnap iskolánknak – az Erkel Ferenc Általános Iskolának – még különlegesebb, hiszen névadónkat is tiszteljük benne.

Fotó: Sallai Tamás

Az emlékünnepek központja a megújult dél-alföldi város, Gyula, ahol Erkel Ferenc 1810-ben született. A Kicsinyek Kórusa abban a megtiszteltetésben részesült, hogy Gyula városának meghívására – egyedüli gyermekkarként a felnőtt kórusok között – résztvevője lehetett az Erkel Kórusok Találkozójának. A háromnapos program ünnepélyességét növelte, hogy megnyitójára október 1-jén, a Zene Világnapján került sor.

Az 50 tagú kórusral a pénteki tanítás után vágtunk neki a hosszú buszútnak Gyulára. Esti megérkezésünk után azonnal a Román Kulturális Központ nagytermében rendezett megnyitó ünnepségre siettünk, ahol a város Erkel Ferenc kórusa adott koncertet. Műsoruk Erkel ismert és kissé elfeledett operáinak és dalainak széles keresztmetszetét vonultatta fel. A kórusművek között Galambos Hajnalka énekművész nagyszerű előadásában gyönyörködhattunk. A megnyitó ünnepség egyben tisztelgés volt az aranyból és drágakövekből készült Erkel-koszorú előtt, melyet a zeneszerző kapott fél évszázados munkássága emlékére.

A találkozó második napja egymásba érő koncertek sorozata volt. Reggel a sétálóutcában felépített Világóra körül először a Kicsinyek Kórusának hangja csendült fel. A székelyföldi népdalsokor és Kodály ünnepi köszöntője sok járókelőt vonzott a kis térre. A műsor végén nagy tapsot kaptunk. A többi Erkel Kórus is magas színvonalú kórusmuzsikával örvendeztetette meg az arra sétálókat. Az utcai koncert után valamennyi résztvevő átsétált a gyulai várba, ahol a múzeum igazgatója köszöntött és látott vendégül mindenkit. Cserébe itt is dalra fakadtak a kórusok a múzeumlátogatók nem kis örömére.

Rövid pihenő után már az esti koncertre készülődtünk. A Román Kulturális Központot megtöltötték a résztvevők és a közönség. A város vezetőinek köszöntő szavai után felcsendülhetett a kórusok nagy gonddal összeválogatott műsora. A Kicsinyek Kórusának műsorában magyar szerzők gyermekkari művei csendültek fel. Zongorán kísért Darvasi Andrea, aki játékaival évek óta hozzájárul a gyerekek sikeréhez. Most sem maradt el a hangos ünnepség. Ismerősök és ismeretlenek gratuláltak

a kórus vezetőjének, Sebőkné Kós Szilviának és a gyerekeknek a nagyszerű előadás után. A koncertet közös éneklés zárta. Erkel Éljen a Haza! és Szózat c. művei csendültek fel. Ez utóbbi felelevenítése a mostani kórusünnep érdeme, hiszen Erkel második helyezett lett ezzel a művével a Szózat megzenésítésére kiírt pályázaton, ezért ritkán hallható. Az ünnepi koncertet a kórusok közös vacsora zárta. Természetesen az énekszó a vacsoraasztal mellől sem hiányozhatott.

A sikerektől megújulva ébredtünk másnap reggel. A rendezvény záróaktusaként a kórusok megkoszorúzták Erkel Ferenc emléktábláját a zeneszerző szülőházánál. A jelen lévő kórusok közös előadásában felcsendülő Himnusz vegyes kari előadása Erkel szellemét idézte közénk. A kórusok itt a viszontlátás reményében búcsúztak el egymástól.

Köszönjük a gyulai Erkel Ferenc Kórus meghívását, a Gyulai és a Kispesti Önkormányzat, valamint a szülők anyagi támogatását, hogy tanulóink ismét felejthetetlen élményben részesülhettek.

Királyné László Enikő

A játék, az gyönyörű...

Hát még játékokat készíteni gyermekeinknek! A Vonás utcai Árnys oviban szülői összefogással ez történt.

Egy nagyon lelkes csapat idejét, erejét

A szerző felvétele

nem kímélve heteken át dolgozott a hintaállványok elkészítésén, mellyel óvodánk alapítványát támogatta.

Az ötlet egy szülői felajánlásból született: építkezésből megmaradt faanyagból lehetne valamit alkotni a gyerekek örömére. A magas létszám miatt szükségessé vált az udvari játék- és mozgáslehetőségek bővítése. Így esett a választás hintaállvány építésére.

Komoly tervezési előkészületek zajlottak, ezt követően a hétvégeken reggeltől estig jól megszervezett munkálatok folytak. Sem a szülők, sem az óvónők nem érezték tehernek, hogy szabadidejüket áldozták e nemes célra. A sikerhez hozzájárult, hogy a csapatban szakemberek is voltak (építésmérnökök, bútorasztalos).

A közös munka öröme új tervekre sarkall: szervezés alatt áll egy új mászóka telepítése is, ami reményeink szerint még az idén megvalósul.

Köszönjük a résztvevők odaadó munkáját!

Pintér Istvánné

Felhívás volt pannóniásokhoz

A Pannónia Általános Iskola 2012-ben ünnepli fennállásának 100. évfordulóját. Ebből az alkalomból programsorozattal készülünk a 2011/2012-es tanévben.

Ennek részeként szeretnénk megjelentetni egy albumot, melyben képekkel, írásokkal idézzük fel iskolánk történelmét. Ehhez kérnénk az Önök segítségét. Kérünk minden régi diákot, pedagógust, szülőt, iskolai dolgozót, hogy ha bármilyen kép, dokumentum van a birtokukban, juttassák el azokat iskolánkba!

Egy kiállítást is tervezünk, melyhez az esetleges tárgyakat is várjuk. (Természetesen mindent megőrizzük és visszajuttatunk a tulajdonosoknak.)

Köszönettel: a szervezők

Adni jó...

Karácsony közeledtével ez a mondás mindenkiben felötlik, s készülődésre sarkall.

A felebaráti szeretetet azonban nem csak az ünnepnapok hívják elő belőlünk. A bajokkal teli hétköznapiak talán még elemibb erővel ösztönöznek arra, hogy segítsünk a bajbajutottakon.

Ilyen hétköznapiak köszöntöttek ősszel Kolontár lakóira, akiknek utcáit, házáit, életét elöntötte a vörösiszap. A hír bejárta az egész országot, így Wekerlére is eljutott. A médián keresztül sok képet és riportot láthattunk a katasztrófa sújtotta helyekről, nem volt nehéz elképzelni azt a szörnyűséget, ami ott történt. Felnőttekben és gyerekekben is ott mocorgott a tenni akarás. Így történetet, hogy egyszerre több adománygyűjtés is szerveződött.

A Kós és a Pannónia iskola diákjai, valamint az Árnyas ovi Corvin krt.-i tagin-

Fotók: Kis András

tézménye bizonyították együttérzésüket, hisz pár napon belül rengeteg ajándék gyűlt össze. Gyermek adományai – játékok, könyvek, ruha, tanszer – azon társaiknak, akiknek kedves játékaik, személyes tárgyai odalettek. Az adományok a Vöröskereszt, ill. a GLS futárszolgálat segítségével jutottak el a károsultakhoz.

Kis András, egykori kócos tanár, az Eventus kenuklub vezetőjének felhívása szájról szájra, illetve site-ról site-ra terjedt: egy jótékonysági célú dunai vízitúrát szervezett Visegrádtól Budapestig. A lebonyolításban nélkülözhetetlen segítséget nyújtott számos hajósklub, köztük a Vadkacsa Egyesület. A felajánlásnak része volt több mint harminc túrakenu és két sárkányhajó biztosítása, valamint a flotta szállítása.

Nem csak azért volt fantasztikus, mert a vízi úton haladva pompás őszi arcát mutatta a természet, hanem mert a részt-

vevők ezúttal a vörösiszap-katasztrófa miatt bajbajutott emberekért lapátolták a vizet. Minden evezős elhelyezte adományát egy szimbolikus vörös, vízhatlan zsákban. Sokan jöttünk össze, egymás számára ismerős és ismeretlen vízi társak. A jótékonysági célú kezdeményezésnek indult esemény az ország legnagyobb vízitúrája lett. A 171 résztvevő legfiatalabbja öt éves, rangidőse hetven feletti volt.

Leányfalun kikötöttünk, ahol finom zsíros kenyér és forró tea várt a lélekben felfrissült, bár testben kissé elfáradt hajósokra. Jó hangulatú, sáros-izzadt állófogadás volt ez számunkra. Mire a közjegyző megolvasta az összegyűlt összeget, hitelesítette a jegyzőkönyvet, már sok új ismeretség kötöttet. Különösen feldobta a hangulatot, amikor megtudtuk, milyen szép summa: 608 500 Ft gyűlt össze!

Örömteli találkozó volt. A fantasztikus teljesítményen felbuzdulva az Eventus kenuklub ezentúl minden év szeptemberében jótékonysági célú evezést rendez. ...Mert adni jó!

Jedlőczki Berta

Tarka-barka Ovi

Szüreti multság

Óvodánkban több éve hagyománnyá vált a változatos délelőtti programokkal fűszerezett, zárt körben szervezett szüreti multság. Már szeptember hónap elejétől minden tevékenységünket a zamatos, lédús gyümölcs köré csoportosítottuk. A csoportok verseket, dalokat tanultak, és kis műsorral készültek a jeles napra. Az idei időjárás megengedte, hogy a szabad levegőn készíthessünk mustot, amit jóízűen fogyasztottak el a gyerekek. A

mozgásos versenyjátékokban kicsik és nagyok is részt vettek. Barkácsolhattak, és a délelőtti zárásaként részt vehettek a táncházban. Vidám és élménydús délelőtt volt.

Látogatás az Idősek Otthonában

Óvodánk egyik hagyománya, hogy a tanév során többször látogatást teszünk a wekerlei Idősek Otthonába. Elérkezett az ősz, a szüret ideje, a nyár búcsúztatása. A gyerekek kis műsorukban versekkel, dalokkal, körjátékokkal búcsúztatták a nyarat, majd az ősz tarka színeit és a szüret hangulatát idézték fel. A műsor végén a gyerekek átadták a saját készítésű ajándékokat, melyekkel nagy örömet szereztek az otthon idős lakóinak.

Sárközi Ilona és Ferenczi Józsefné

A Wekerlei Gyermekház története

A Rákóczi u. 17. sz. alatt található Úttörőház

A Wekerlei Gyermekház története ke-
reken 60 évvel ezelőtt kezdődött el.
Ekkortájt, pontosan 1949. decem-
ber 21-én, Sztálin születésnapján nyitották
meg az ország első úttörőházát Kispesten,
a Rákóczi utca 17. szám alatti államosított
lakóházban. Ezt az intézményt tekinthetjük
a gyermekház jogelődjének.

Egy korabeli tudósítás arról számol be,
hogy a házban lakatos és asztalos műhely
létesült, biológus és kémikus szakkörök ala-
kultak, volt filmvetítő szoba és hangszer-
készlet. Létesült egy könyvtárszoba is, amely
elsősorban a mozgalmi munkát segítette.
Az ifjúsági képzésben ebben az időszakban
előtérbe került a természettudományos és a
műszaki/technikai ismeretek terjesztése. Az
úttörőház kémia szakköre fővárosi szinten
ismertté vált.

A ház már 1954-ben helyhiánnyal küzdött,
ekkor toldaléképületet húztak fel, ebben
kapott új helyiséget a könyvtár és a mű-
helyek. A szakkör- és foglalkozásvezetők
többsége tanárként dolgozott itt, közöttük
olyan jelentős személyiségekkel, mint a kép-
zóművészeti kör vezetője, a nemzetközi hírű
grafikus, Komjáti Wanyerka Gyula vagy
Színi Zoltán, festő. Az irodalmi szakkört
az ötvenes évek első felében Nemeskürty
István vezette. 1956 tavaszán fiatal szak-
köröseivel színre vitte Bornemissza Péter
Magyar Elektra című drámáját, elsőként
eredeti szövegváltozatában. A darab jelentős
sajtóvisszhangot kapott, napi- és hetilapok
tudósítottak az eseményről.

1956 őszére az úttörőház a forradalmárok

egyik központja lett, érdemi működés jó da-
rabig nem folyt benne. Helyiségeibe önkényes
lakásfoglalók költöztek. 1957 tavaszára az
úttörőszervezet újrabontotta zászlóit, lassan
Kispesten is helyreállt a megszokott műkö-
dés. Az úttörőház 1958-ban vette fel a spanyol
polgárháborúban elhunyt, kispesti születésű
kommunista, Tőke László nevét.

Az 50-es évektől kezdődően népszerű
táborhelyek működtek az úttörőház szer-
vezésében Káptalanfüreden és Bélapátfal-
ván, ez utóbbi legendás hírű sátor-tábor volt.
Káptalanfüreden ma is nyaralnak a kispesti

gyerekek. Három éven keresztül Börzsöny-
gyöngyén is táboroztatott gyerekeket az
úttörőház, ezt Gyöngyikének becézték.

A 60-as években a Tőke László Úttörő-
házat Juhász Lászlóné, Judit vezette. Az
úttörőházak feladatának elsősorban az ős-
vezető- és az ifjvezető-képzést tartották.
Emellett számtalan értékes tevékenység
folyt a házban, például agyagozás, gombfoci
szakkör, amatőr rádiótechnikusok képzése,
néptánc- és hangszer-tanítás. 1973-ban az
úttörőház közvetlenül tanácsi irányítás alá
került, vezetőjének Nagy András nevez-
ték ki, aki 10 évig állt az intézmény élén.
Ezekben az években az igazgatón, a gond-
nokon és a gazdasági ügyintézőn kívül nem
is igen dolgozott más az intézményben, a
foglalkozásvezetőket külsőként, megbízási
szerződéssel foglalkoztatták. A 70-es évek
második felétől létesült mai nevén műve-
lődésszervezőnek nevezett álláshely. Az
úttörővezető-képzés mellett ezermester,
báb, selyemfestő, rádióamatőr, barkács,
képzőművész, sakk szakkörök, néptánc és
vonószenekear működtek.

1976-77-ben panelépítési program indult
Kispesten, a Rákóczi utcai épületet ezért
lebontották, az úttörőház helyét ma em-
lékoszlop őrzi az utcában. Az intézményt
a Wekerletelepre, a Kós Károly tér (akkori
Petőfi tér) 9. szám alá költöztették, a Kék
Kereszt Gyermekégeszségügyi Tanácsadó
helyére. Ez az épület ma is áll ugyanazokkal
a helyiségekkel, ma itt a Családsegítő Szol-
gálat Ifjúsági Prevenációs Irodája működik.
A helyiség két kisebb szobából és egy kicsi
teremből áll, ez rendkívül szükséges bizo-
nyult az úttörőház működéséhez. A tervek-
ben szerepelt ugyan egy korszerű úttörő- és
ifjúsági ház felépítése, ám erre nem került

A Szabó Ervin Könyvtár régen...

Úttörők – filcből

sor. Ezen a helyen közel két évig szorongott az intézmény.

A Wekerletelepen három pékség is működött, de a hetvenes évekre a sütőipar közponosítása miatt feleslegessé vált ennyi pékség egy helyen. Így a Petur utcában található Polonyi-pékség bezárt, épületét 1979-ben az úttörőház kapta meg. Ekkor a házat teljesen felújították, és az intézmény 1980-ban nyitotta meg kapuit.

1983-ban újabb vezetőváltás következett, az intézmény élére Horvay Marianne-t, Kispesten dolgozó pedagógust nevezték

ki, aki 26 évig vezette a házat. A 80-as évek elejének legkedveltebb tevékenységei az előzőekben felsoroltak mellett a népi játékok, sárkányépítés, kürtös-dobos szakkör, barkácskör, bűvészkedés, textilfestés, faragás, vasútmodellezés, repülőmodellezés, kismotorvezetői tanfolyam és a Galaktika-klub voltak. Egy kerületi tanácsi dokumentumból kiderül, hogy az úttörőház élénk kapcsolatban állt a wekerlei iskolákkal: szünidei programokat, játszóházakat, a tanagyaghoz kapcsolódó úttörőmozit, kirándulásokat, vetélkedőket szerveztek a tanulóknak. A 80-as években egyre meghatározóbb lett a közművelődési tevékenység a házban, bevételt azonban mindez még nem jelentett.

Ezekre az évekre nyúlik vissza az önkormányzati karácsonyi ünnepségek és a nyári napközis tábor szervezése, amelyek mai napig is a gyermekház feladatai közé tartoznak.

1989-ben, a rendszerváltás kapcsán az intézmény neve is megváltozott, a Wekerlei Gyermekház tábla került fel a falra. Elszakadtak az úttörőszövetséghez kapcsolódó utolsó kötelékek – lett viszont ezotéria, agykontroll, jóga, társastánc, a gyermekfoglalkozások mellett családi és kimondottan felnőtt műsorokkal is bővült a kínálat. Ebben az évben megszűntek az ingyenes programok, ugyanakkor a pályázati lehetőségek köre bővült, új programok indultak.

A 90-es évektől az egyik itt dolgozó népművelő honosította meg a sok évig sikeresen működő Tarka-barka péntek délutánokat, ahol

a bábszínházi előadásokat magyar táncházak és kézműves foglalkozások tarkították. Az épület pincéjében működött a fazekas szakkör, a felnőtteknek szabás-varrás tanfolyam; agykontroll klub indult, és keresettek lettek a természetgyógyászati tevékenységek.

Újabb fordulópontra volt a Gyermekház életében az 1996-os év. A Szabó Ervin Könyvtár fokozatosan bezárta, illetve leadta kisebb fiókkönyvtárait. A Kós Károly téri kis fiókkönyvtár megszüntetését is tervezték, a Wekerletelep azonban így könyvtár nélkül maradt volna. A közösség társadalmi nyomására a kerületi önkormányzat átvette az állományt, és a könyvtárat a Gyermekházhoz csatolta. Ekkor kapta meg az intézmény a mai

Az akkori Petőfi tér 9.

nevét, a Wekerlei Gyermekház és Családi Könyvtár elnevezést.

2009 nyarán az intézmény élére Szabó Mária művelődésszervezőt nevezték ki. Az értékes, régi hagyományok megőrzése mellett új kezdeményezések indultak el, fokozatosan hangsúlyt kaptak a „zöld”, környezettudatos-ságot célzó programok, a pályázatok. Megváltozott a szervezeti felépítés, új marketing tevékenység, új arculat kidolgozása kezdődött el. A könyvtár elavult állományának jó részét kiselejtezték, új gyűjtőkört alakítottak ki, megkezdődött a könyvtári fejlesztés. 2010 nyarán egy Európai Unió pályázat keretében több mint 20 millió forintot nyert el az intézmény elsősorban a könyvtár informatikai fejlesztésére. Ennek megvalósítására 2011-ben kerül sor.

2010 első félévében a „Wekerle, ahol érték őriz az idő” című nyertes Európai Unió pályázat keretében a Gyermekház épületét teljesen felújították, tetőterét beépítették, az épület alapterülete 220 m²-rel nőtt. A korszerű épületben a látogatók száma már az átadást követő első hónapban szinte megduplázódott az előző évekhez képest. Az intézményben dolgozók ma a programok, rendezvények, foglalkozások sokszínűségére, a nyitott személetre és a családi légkör megőrzésére törekednek.

Szabó Mária

...és ma

Fogadj örökbe egy fát Kispesten!

Zöld programok, rendezvények, tervek a Wekerlei Gyermekházban

Talán már sokan hallottak a fenti pályázati programról, különösen a Wekerletelepen, de remélhetőleg szélesebb körben is, hiszen a helyi írott és elektronikus sajtón kívül az országos média is foglalkozott vele (MTV1 – Teadélután, Lánchíd Rádió, Class Fm Rádió).

A Wekerlei Gyermekház 2010. május 8-án, a Madarak és fák napja alkalmából hirdette meg a kerület lakosai körében a „Fogadj örökbe egy fát!” programot.

Az ötlet a gyermekház munkatársaitól származott, majd felkerestük a kerületi önkormányzat Zöldprogram Irodáját, és kidolgoztuk a részleteket. A XIX. kerületben az utóbbi három évben majdnem ezer facsemetét ültetett el az önkormányzat. Ezek közül, az örökbe fogadható fák listájáról választhattak a jelentkezők. Az örökbefogadások nyár végén lezárultak, de a nagy érdeklődésre való tekintettel még további jelentkezőket is elfogadtunk.

Már több mint 80 fa örvendhet „gazdinak”, akik főleg gyerekek, családok, de iskolai osztályok és idős házaspárok is akadnak közöttük. Nagy örömmel az örökbefogadott facsemeték zöme a Wekerletelepen található.

A pályázók vállalták, hogy egy éven keresztül gondozzák a facsemetéket, ezek a feladatok laikus számára is könnyen elvégezhetőek, nagyobb szaktudást nem, de

annál nagyobb lelkiismeretességet igényelnek.

Ezenkívül negyedévente alkotást kell készíteni a fáról szabadon választott műfajban. A beküldött művek alkotóit virtuális „fabatkával” jutalmazzuk. Aki ezekből a legtöbbet összegyűjti, a program végén külön jutalomban részesül. Az alkotások szakértő zsűri elé is kerülnek.

Aki sétálgat a Wekerletelepen, láthatja a kis táblácskával ellátott facsemetéket, a táblán olvashatja az örökbefogadó nevét és a fa típusát.

A programot egy évesre terveztük, a jövő évi Madarak és fák napja alkalmából kerül majd sor a jutalmak kiosztására. Reményeink szerint a facsemetékről készült alkotásokat színes könyv formájában is megjelentetjük, a kiadványban az egyes örökbe fogadott fafajták ismertetését is tervezzük.

Az elindított programhoz kapcsolódóan 2011 tavaszára az alábbi rendezvényeket tervezzük:

Március: a fagyok enyhülésével egy meleg tea és keksz mellett szabadtéri bemutatót, közösségformáló találkozót tartunk az örökbefogadók részére, ahol szakembertől hallanak a fák fejlődéséről, igényeiről, az aktuális ültetési és gondozási feladatokról.

Április: a védett fák megtekintésével egybekötött biciklis körút a Wekerlén.

Április vége: a beérkezett pályaművek zsűri elé kerülnek.

Május eleje: a Madarak és fák napja alkalmából az alkotásokból kiállítást rendezünk, az összegyűlt „fabatkák” alapján az örökbefogadókat megjutalmazzuk, kihirdetjük a zsűri döntését, és remélhetőleg a megjelent kiadványt is bemutatathatjuk.

Úgy gondoljuk, hogy a közösség bevonásával, újabb ötletek megvalósításával egy év eltelté után is érdemes folytatnunk ezt a kezdeményezést.

A Wekerlei Gyermekház a programok tervezésénél továbbra is szem előtt tartja a környezettudatos nevelést. Rendezvényeinkhez kapcsolódnak olyan kézműves foglalkozások, ahol újrahasznosított anyagokat használunk fel. 2010 őszétől a Wekerlei Társaskör Egyesület Zöld Hajtás

Klubjával újra szervezzük a „Zöld szombatokat”, ahol bicikliszerelés, szigetelési tanácsadás, kézműves foglalkozások, fair trade kóstolók, zöld társasjátékok, filmvetítések vannak. Biciklis KRESZ-oktatást szervezünk két korosztályban a Wekerletelepen, Zöld Hajtás klubbal együttműködve bonyolítjuk a lakosság körében az ablakszigetelési programot. Bekapcsolódunk a kerület környezetvédelmi programjaiba, valamint pályázati forrásból 2011 tavaszán a gyermekház kertjét márdárbarát mintakertté varázsoljuk.

A Jablonszki család műalkotása az örökbefogadott hársfáról

Fotó: Diamantstein Erikó

Fatáblácskák mutatják a neveket

Fotó: Szilágyi Szabina

Tudjuk, hogy a környezetszemlélet formálásával kapcsolatos változások a családból, illetve a kis közösségekből indulnak el. Abban bízunk, hogy a fás programunk folytán létrejött növény és ember közötti „személyes kapcsolat” megóvja a fákat a rongálásoktól, erősíti bennünk a felelősségérzetet és a környezet szeretetét. Rejtett célunk az is, hogy olyan családi és közösségi programlehetőségeket kínáljunk, amelyek jó alkalmak az értelmes időtöltésre és az emberi kapcsolatok erősítésére.

Szeretnénk, ha a jövőben minél több részt vennének a fás programunkhoz kapcsolódó eseményeken és más jellegű, környezettudatos szemléletet erősítő kezdeményezéseinken. Különösen számítunk itt a wekerleiekre, akik közül nagyon soknak fontos a zöld terület és a bennünket körülvevő harmonikus környezet.

Kérem, figyeljék jövőre is programjainkat, felhívásainkat, pályázati kiírásainkat, hogy Önökkel együtt valósíthassuk meg elképzeléseinket.

Szabó Mária igazgató
Wekerlei Gyermekház

Elment a vonat

„Adj pennámnak erőt, úgy írhaszak, mint volt...”

(Zrínyi: *Szigeti veszedelem*)

Az élet furcsa helyzeteket teremt. Embereket állít egymás mellé vagy egymás fölé. Kibontakozik a jó és nemes, esetleg a hála és a hálátlanság. A jó elnyeri néha váratlan jutalmát. Az én történetemben – melyet még sohasem publikáltam – az esemény kezdete 1941 tavasza, nem várt befejezése 1946 tavasza. De nem csak az idő, a hely is távol esik egymástól. A kárpátjai Szolyva és fővárosunk, Budapest a térbeli távolság.

1939 őszén – hat héttel a házasságkötésem után – kellett bevonulnom Szolyvára a határvidék zászlóaljához. Feleségemet 1941 tavaszáig ritkán láthattam. A katonaelet keservei és kedves pillanatai maradó képeket rajzoltak belém. Karpaszományos lévén – 1941 tavaszán – át kellett vennem a csaknem 40 fős távbeszélő szakasz vezetését. Hadapród őrmester lévén, mindezt megbecsülésnek vettem. Ennek így kellett történnie, mert a szakasz parancsnokát, L. hadnagyot hosszas tanfolyamra vezényelték (nem is került többé vissza a zászlóaljhoz).

A szakasz ifjú katonái főként a Tisza-menti helységekből verbuválódtak. Volt közöttük néhány fiatal házas is, hasonló sorsúak velem. A csendes estéket gyakran töltöttem velük a körletben. Szívesen hallgattam falusi életük apró történeteit. Tiszteletlenséget vagy lelki durvaságot soha nem tapasztaltam. Feljebbvalóknak és nem hatalmi gögben élő parancsnokuknak tartottak. Mindenki tudta rólam, hogy fiatal házas vagyok, és bájos feleségem fényképét én is megmutattam nekik. A múltó remek bajtársakká, fegyelmezett katonákká kovácsolta őket. Gyakran késő este tértem haza külső szállásomra.

Az egyik vasárnapra N. L. kiskatona egész napos kimaradást kért a szombati kihallgatáson. Feleségét várta látogatóba, a „kis szívemet”, ahogy ő jelezte párja érkezését. Természetesen meg is kapta este 19 óráig, hiszen a vonat 18 óra után indult vissza Csap felé.

Vasárnap kissé párás, de kellemes, napsütéses idő volt. Bizonyos voltam benne, hogy az ifjak a városka folyója melletti sétányon is eltöltenek néhány órát. Szolyva folyója az Alsóvereckéről érkező Latorca, mely itt már lelassul, de muzsikáló csobogása romantikus hangulatot ébreszt a partján sétálókban. Este fél hét felé még a körletben voltam, mikor bekopogott hozzám N. L. kiskatona és fojtott hangon jelentette:

– Őrmester úr, alázatosan jelentem, a feleségem lekéste a vonatot, és most nem tudom, mit csináljak.

– Hol van a felesége? – kérdeztem.

– Kinn az utcán sír, mert csak reggel fél hétkor megy a következő vonat. Nem tudom, mit csináljunk – ismételte. Rövid gondolkodás után már döntöttem is. Nem szidtam, nem keserítettem.

– Megoldjuk – pattant ki belőlem ez az egy szó, és a kiskatona arcán máris oldódott a feszültség. Máris szólítottam H. tizedest, és közöltem vele, hogy az éjszakát a körletben töltöm, gondoskodjék egy szabad ágy előkészítéséről. Már mutattam is, melyik lesz az.

Az utcán kedvesen köszöntöttem a fiatalasszonyt, és hármasban elindultunk az én külső lakásom felé. A kb. 10 percig tartó séta közben elmondtam a megoldást. A fiatalasszony az én szobámat foglalja el, és reggel onnan indulhat az állomásra, mivel a férjnek vissza kell térnie a körletbe. Megértették, és hálásan köszönttek. A háziak is megértették, még vacsorára is meghívták. Még felhúztam számára az ébresztő órát. Elbúcsúztam a most már mosolygós fiatalasszonytól, és néhány percre magukra hagytam őket.

A helyzet tehát megoldódott. N. L. nyilván mindenkinek elmesélte a történeteket, mert az én katonáim még nagyobb tisztelettel vettek körül. Ezt megéreztem. A napok, hetek múltak, az élet és a világ rohant tovább a maga vesztébe. 1941. június 22-én a Magyar Rádió beolvasta a hírt: „Csapataink átlépték a határt”. Mindez Paula feleségem névnapján történt.

A háborús évek további fejleményeit itt most nem részletezem. A Szovjetunióból szerencsésen hazatértem. Behívás, leszerelés, behívás váltogatták egymást. 1945. május 8-án Gmundennél estem amerikai fogságba. A welsi hadifogolytáborból 1946 tavaszán jöhettem haza. Amnesztiában csak azok részesültek, akik 1945. december 31-ig hazatértek. Nem a mi hibánk volt, így alakult. A határnál tehát a tiszteket lekapcsolták. Kihallgatások sorozata, igaztalan vádemelés, letartóztatás, előzetes, Markó, majd gyűjtőfogház. Tizen, tizenketten préselődünk egy kis cellában.

A harmadik napon a késő délutáni zárás után estefelől újból nyílt a zárka, és egy foglár a nevemen szólított.

– Jöjjön utánam – mondta. A szívem a torokban dobogott. A fogház embert taglózó

folyósója, a rácsok, lépéseink kongása a rémület képeit festették elém. Bódultan követtem a szótlan foglár. A zárkák közül szőnyeges, kivilágított folyósóra értünk. A foglár egy börpárnázott ajtó előtt megállt.

– Várjon egy kicsit! – szólt és belépett a „titok” szobába. Pár másodperc múlva már újból előttem állt.

– Menjen be! – szólt a parancs. Beléptem és megálltam az ajtón belül.

Egy elegáns, jól kivilágított irodában találtam magam. Az íróasztalnál egy civil ruhás férfi ült. Szeme egy fényképezőgép tárgylencséjeként meredt rám.

– Maga az, nem tévedtem! – szólt és kezét nyújtotta. Nekem, a fogolynek. Ismerősnek tűnt, de nem tudtam, hová tegyem.

– Nem ismer meg? – kérdezte. – Zászlós úr volt a távbeszélő szakasznál a parancsnokom Szolyván, ahol átengedte a szobáját a feleségemnek. Hogy került ide? – kérdezte barátságosan, s a hangja felszabadított az elmúlt hetek gyászos hangulata alól. Felismertem N. L.-t, és abban a pillanatban reménykedni kezdtem. Röviden elmeséltem az elmúlt évek velem kapcsolatos történéseit, majd jeleztem, nem tudom, miért vagyok itt. Mindezt ülve, cigarettázás közben mesélhettem.

– Nagyon sokan vannak itt hasonlóan Magához. – folytatta. – Azért hozattam le, hogy a neve után meggyőződjem, azonos-e a mi jötevőnkkel. Nézze, én itt e fogház igazgatója vagyok. Csak egyféleképpen tudok magán segíteni, és ezt megteszem. Munkára osztom be, és ez a jelen körülmények között a legtöbb és legjobb, amit magáért megtehetek.

Megköszöntem és a felesége után érdeklődtem.

– Ha kiszabadul, látogasson meg bennünket. A feleségem örülni fog. Elmesélem neki mai találkozásunkat.

Röviden megmagyarázta, hogy talállok a fogházhoz tartozó szolgálati lakáshoz. Felállt, s ezzel jelezte, hogy a barátságos kihallgatásnak vége szakadt. Aztán minden úgy történt.

Két hónap múlva szabadultam, a vádat is elejtették. Feleségemmel együtt kerestük meg az én kiskatonámból lett igazgatót, de csak a felesége volt otthon. Kedves és figyelmes volt. Kávéval és süteménnyel kínált, és folyton visszatért a sülyvai órákra. Gyűjtőbéli fogságomat nem említette, és ez nagyon jól esett. Barátságos búcsúzkodás után soha többé nem találkoztunk...

A múltat – ami belém ivódott – az emlékezetből kitörölni nem lehet. Ezen emlékkép nem világraszóló esemény, de benne van az emberség, a kölcsönös figyelmesség, mely földi életünk, a boldogságunk egyik pillére.

Erőm szerint úgy írtam meg, ahogy volt.

Somorjai József
96 éves nyugd. tanár

Padlások kincsei

Nem kallódó, hanem gondosan elrejtett dokumentumokra lelt egyik wekerlei polgártársunk, aki azokat rendelkezésünkre bocsátotta. A dokumentumokból egy fiatal férfi néhány évét ismerhetjük meg.

Kenyeresnek arról állítottak ki, hogy tifusz, paratifusz elleni védőoltásban részesült, s nem szenved semmilyen fertőző betegségben.

Kenyeres október 8-án hazautazott (5), majd 10-én jelentkezett Kispest városi orvosánál (6).

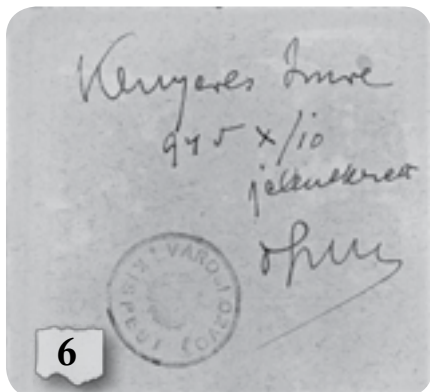
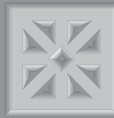
Néhány év után jelentkezett a Pázmány Péter Tudományegyetemre tanulmányainak megkezdésére – avagy folytatására.

Főhősünk, Kenyeres Imre – aki ha él, most 81 éves – 1929. november 11-én született Kispesten. A II. világháború utolsó napjaiban, 1945. március 1-jén a Linz környéki Rosenau munkatáborában állítottak ki számára tábori igazolványt (1), majd egy nappal később belépési engedélyt az építkezés területére (2). Kutatásaink alapján tudjuk, hogy a linzi kohó számára építettek villamos erőművet. Munkaideje 6–18 óráig tartott (3).

Kenyeres 1945. augusztus 28-án új személyazonossági igazolványt kapott, amelyet angolul, németül és magyarul állítottak ki (4). Emellett amerikai és magyar táborparancsnokok erősítik meg a magyar tábori orvos igazolását, amelyet

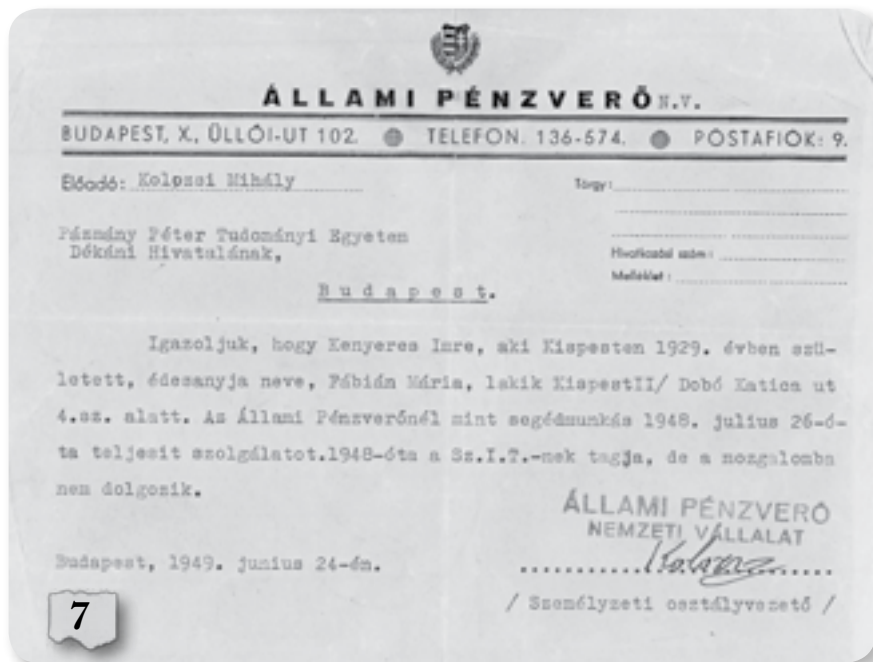

Ekkor a pénzverdében dolgozik, amelynek személyzeti vezetője igazolja, hogy Kenyeres Imre az Állami Pénzverő Nemzeti Vállalatnál segédmunkás, és tagja a SZIT-nek, azaz a Szakszervezeti Ifjúság- és Tanácsmozgalomnak (7).

Vajon miért nem jutott el a levél a címzetthez?

Ki ismeri vagy ismerte Kenyeres Imrét?
Nagy Tamás

A legjobb dolog a Wekerlén

Hogy mi a legjobb a Wekerlén?... Ropog a hó a lábam alatt, szobrok ülnek a kertben, fogom a párom kezét, ahogy saját otthonról ábrázolunk.

A konyhákban égnek a lámpák, hazatér a gazda, macska oson a kertek alatt.

Valaki gyakorol a zongorán, orgona simítja az arcom, a templom fölénk magasodik.

Álmos a pékség, hunyorog a piac, fázik a buszmegálló.

Elered az eső, kinyújtózik a fű, a fák fellélegeznek.

Kaktuszok ücsörögnek a veranda lépcsőjén. Csipkebokor guggol a kerítés tövében. Szőlő simul a báz falához.

Gerendák a tetőn, függöny az ablakban, egy arc a becsukódó ajtó mögött.

Gesztenyét szednek a gyerekek, idős nénik hátát simogatja a pad, két anyuka összemosolyog.

Morran a busz, tornacipő csattog, résnyre nyitva a cukrászda ajtaja.

Összeborulnak a platánfák, a borostyán a kabátomba csimpaszkodik, girbegurba fák törzse ringatózik az alkonyatban.

Megálló a boltíves kapu alatt, a metsző szélben imbolyog a kovácsoltvas lámpa, félek.

Locsoló surrog a virágok között, vízpermet a lábamon, egy agár fekszik a kertben.

Esteledik, süni motoz a levelek közt, ülök egy padon és énekelek.

A kórus dalol, a templom hallgat, az Isten figyel.

A babakocsiban elalszik a gyerekeim.

*

Panelban lakunk, a tizediken. De olyan panelban, ahová bekérkedett a postás, miután feljuttottuk a lakást, hogy ő bizony nem ilyenre emlékszik. Nem is. Kivetettünk egy falat, egy lyuknyi konyhából és egy felszobából kéttablakos, világos, étkezős lakókonyháunk lett, fenyőfa tálalószekrényvel, temérdek virággal, és a nagyanyám régi rokkájának a kerekével a falon. A szobában az öreg pianínó hálásan zeng az ujjaim

alatt. A korallvirágok mind kinyíltak az ablakban, amikor Flóra lányunk januárban megszületett.

Az ajtómon kézzel írt névtábla, húsvétkor festett tojás, karácsonykor koszorú. Ha belépsz, fölötted a Szűzanya a Kisdeddal, előtted a Házi áldás.

Itthon vagyunk. Talán egyszer majd Wekerlén is otthon leszünk.

2008-ban írtam ezeket a sorokat. Most 2010 van, már a Kós Károly téren lakunk, és én a második gyermekemet várom itt Wekerlén. Abban a lakásban lakunk, aminek az ablaka alatt anno számtalanszor elmentünk a szokásos sétáink során. A házunk csoda-ház: barátságos lakók, gyerekzsivaj az udvaron, muskátlí az ablakban. A gangra kihallatszik, ha épp kiabálok a gyerekekkel, de az is, ha zongorázok neki. És ha kacagunk, azt az egész ház hallja. Holdas éjszakán, szemerkélő esőben, hajnali derengésben pedig a ház mesél.

Próbálunk mesélni mi is: szóval, tárgyakkal, fényképekkel. Néha sikerül, néha nem. Néha nem azt mondjuk, amit szeretnénk, vagy amit kéne, néha pedig meg sem kell szólalnunk: a tetteink, a tárgyaink, a környezetünk mesél helyettünk. Amúgy is, az egész Wekerletelepen van valami mesebeli: a vízben tükröződő káprázatban, a házak homlokában, a fák lombjában. A legjobb dolog a Wekerlén éppen ez: az apró részletek, a szemet gyönyörködtető megoldások, a mindennapi csodák. Nem is tudtam választani, melyik fotó áll hozzám a legközelebb: mindegyik tetszik valamiért. Az egyiknek a szépsége, a másíknak az ötletessége, a harmadiknak a témája. A kórusból hazafelé jövet én is így láttam este a parkot; a borostyán útkeresése elgondolkoztat engem is; a hó elnyelte az én lépteim zaját is.

Ahol értéket őriz az idő, ott mesél is. Van miről. Pedig nehéz a legjobb dolgot meglátni, még nehezebb megfogalmazni. Szem és szív kell hozzá. Úgy tűnik, itt Wekerlén mind a kettő megvan.

Halmos Kata

(Elhangzott 2010. május 16-án „A legjobb dolog a Wekerlén” fotókiállítás megnyitóján.)

Interjú Lipcsei Szabolccsal

Idén többször foglalkoztunk a szelektív hulladék témával, de mivel hetente többször is a Gutenberg körüti szelektív hulladékgyűjtő mellett megyek el, láttam, hogy van még mit csinálni. Mivel ez a Zöldprogram Iroda kompetenciája, kérdéseimmel felkerestem az iroda vezetőjét, Lipcsei Szabolcsot.

• *TW: Mi a helyzet most a szelektív gyűjtéssel a Wekerlén? Az év elején felszámolták az Eperfa téren álló hulladékszigetet, mi történt azóta?*

LSz: Nem számoltunk fel, hanem át-helyeztünk. Most a Gutenberg körüton, a játszótér mellett áll. Nemrég kellett bővíteni, elhelyeztünk még egy műanyagos és egy papíros konténert. Rengetegen használják, igazából túl sok hulladékot odatesznek, sokszor sajnos kommunális hulladékot is. Tovább küzdünk a problémával.

• *TW: Hallottam, hogy egy másik megoldáson is dolgoznak. Mi lenne az?*

LSz: Láttuk, hogy nem optimális a hulladéksziget-megoldás, és elfogadhatatlan, ahogy néha kinéz; emiatt kezdtük megszervezni a házhoz menő szelektív gyűjtést, amely 2011-ben indul. Ennek lényege az, hogy a háztól történő elszállítással valamennyire kiváltképp a köztéri szigetet. Egy cég heti egyszer házhoz menne, és elszállítaná a szelektíven összeszedett papírt, műanyagot, és ha igény lesz rá, fémhulladékot is. Az üveget viszont nem, azt nem tudják elszállítani, mert balesetveszélyes, és gazdaságilag sem éri meg nekik. Ezt valószínűleg központilag kell még megoldani...

• *TW: Tud valamit mondani a lehetséges költségekről, a működéséről?*

LSz: Ehhez a szolgáltatáshoz a közszolgáltató cég vesz kukákat, ők bonyolítanak le mindent. Az Önkormányzat csak a szervezés részét vállalja, a cég fog közvetlenül a társasházzal szerződést kötni; mivel ez nekik befektetést jelent, hiszen három évig kell vállalni a szolgáltatást. Az elfogadott árajánlatukban szereplő ár 624 Ft + áfa/240 literes kuka, illetve 396 Ft + áfa/120 literes kuka. Egy társasháznak két kukára lesz szüksége: egy sárgára a papír és egy kékre a műanyag számára. Ha fémszállítás is lesz, erre zsákot terveznek adni.

• *TW: Drágább lesz ezáltal a szemétszállítás?*

LSz: Nem, itt jön a trükk: a lakók ezzel párhuzamosan vissza tudnak majd mondani az FKFV-nél egy másik kukát. (Az Önkormányzat segíteni fog a lakóknak a kuka lemondásában, hogy ezt is egyszerűbben lehessen intézni.) Így gyakorlatilag képződik egy megtakarítás, amit az új, szelektív kukára lehet fordítani.

• *TW: Bárki jelentkezhet?*

LSz: 83 társasház már jelentkezett a programra. Fontos, hogy társasházról beszéljünk, mert egy minimálisan várható hulladékmennyiségre szükség van a program elindí-

tásához. Miután a társasházaknál beindul a rendszer, ha minden jól megy, tovább tudjuk majd bővíteni a kapacitást, először a kisebb társasházaknál, aztán a családi házaknál. Továbbra is maradnak majd a szigetek, de nem lesznek annyira túlterheltek. E folyamat sok kis lépésből áll, sajnos nem megy gyorsan.

• *TW: Mikor fog beindulni az új rendszer?*

LSz: 2011 elején, január-februárban reménykedünk...

• *TW: A helyi üzletek, az iskolák, az óvodák és a Gyermekház is be tudnak majd kapcsolódni?*

LSz: Igen, ennek nincs akadálya, sőt mivel sok hulladék keletkezik ilyen helyeken, ésszerű lenne őket is bevonni.

• *TW: Hogyan lehet jelentkezni?*

LSz: A Zöldprogram Irodánál van egy jelentkezési lap, amit ki lehet tölteni. Azután a szolgáltató cég keresi fel a közös képviselőket, hogy a szolgáltatás részleteit véglegesítsék.

• *TW: Nem pontosan ide kapcsolódik, de tervezik-e a lombkomposztáló és kerti komposztáló program folytatását? Nyilván az is segít a szelektív gyűjtésben, mivel a szerves hulladék így a komposztba, aztán a kertbe kerül – nem pedig a kukába...*

LSz: Ha a következő városvezetés elfogadja a költségtérítést, megint szeretnénk 300 megállapodást kötni jövőre is.

Közben folytatjuk a „lombkeretes” módszert. Amit a Wekerletelepen elkezdtünk – tehát a 1,5 m³-es lombkeretek elhelyezését a fás utcákon –, most máshol a kerületben is alkalmazzuk, összesen 95 lombkeretünk van. Jól működik, használják, de horribilis összegbe kerül: a lomb elszállítása most 2000 Ft/m³. Egy lombkeret üritése, a lomb elszállítása, majd lerakása a komposztteleken: 3000 Ft nettó. Tavalyi évben Kispesten 9000 m³ lombot gyűjtöttek össze, Wekerletelepen ennek a mennyiségnek és költségnek kb. 40%-át teszi ki.

Az interjú végén nekiültünk, és átszámoltuk ennek az összköltségét... A matek

nem az erősségem, de azért 9000 x 2000, majd ennek a 40 százaléka – az tényleg sok. Tényleg nincs jobb megoldás, mint jó pénzért elszállítani a kerületből az egyébként már szegényes föld biomasszáját, tápanyagát? A lomb lassabban bomlik le, mint a többi zöld hulladék, de a végterméknek, a lombkomposztnak földjavító képessége van, és a wekerlei homokos földben segítene megkötni a vizet, így kevesebbet kellene locsolni – de szerintem ezt írtunk már máskor is... Aki még nem jelentkezett a Zöldprogram Iroda komposztáló programjára, még megteheti, ugyanúgy, mint a házhoz menő szelektív hulladékszolgáltatásra.

Tracey Wheatly

WEKERLEI ZÖLD HAJTÁS: Hol is tartunk „zöldügyleg”?

Több év „zöldítés” után kértük meg Szabó Bélát, írjon rólunk egy pár szót, hogy mindenki láthassa, mivel is foglalkoztunk mint a „wekerlei zöldek” eddig, és min gondolkodunk még...

A hajtás szó a magyar nyelvben többjelentésű. Jelenti például a vadak vadászok elé terelését, a papíron vagy textilen látszó, szándékosan odasímitott ráncot, a Mindent bele! jelszóval végzett rohammunkát, egy gépezet meghajtását másik géppel vagy élőerővel. És jelenti a növények magjából,

hogy egyre többen komposztálnak, és érdeklődnek a konyhanövények iránt is. Az így nyert javak nem csak olcsóbbak, de egészségesebbek is. A kerti munka pedig a fizikai erőnlétet javítja, a lelket erősíti. De mi van akkor, ha körtefánk van, s almát ennénk? Felesleg keletkezik: mit tegyünk vele? Pattanjunk biciklire,

s vigyük el az almafás-hoz, cseréljünk! Többen már felajánlottak felesleges holmikat a www.wekerle.hu fórumon, lehet tehát egymásnak ajándékozni, cserélgetni a kerti javakat is. És ha a föld kimerül? Igen, folyamatosan táplálni kell, a legegyszerűbb megoldás a komposztálás. A hulladék nem ugyanazt jelenti, mint a szemét. A dolgok nagy részét újra lehet hasznosítani. Ha akad háztartásban

Szigetelési tréning

Fotó: Csutorás Róbert

gumójából kibukkanó vagy szárából kihajtó, általában zöld színű, új kezdeményt.

Esetünkben nyilván a legutóbbiról van szó; ugyanakkor a zöld is többértelmű kifejezés: korunkban a környezetvédő világszemléletet, a dolgokhoz való különleges, ma még nem általános, de igen erősen terjedő hozzáállást jelzi.

Burjánzik a zöld? Nehéz megítélni, de reméljük, hogy egyre jobban fog. Sokan a saját tapasztalataik alapján kezdik kialakítani a maguk zöld életét. Lassan, megfontoltan, a körülményekkel küzdve, az egyre bővülő lehetőségekkel élve. A Wekerlei Társaskör Zöld Hajtás klubja az összefogás színtere: a meglévő személyes kezdeményezéseket támogatja, másokat példaadással, tanáccsal és az együttműködés örömeivel segítve.

A Zöld Hajtás aktivistái cselekszenek. Tudják, a világmegváltás nem a Kós Károly tér környékén következik be, de azt is: sok kicsi (lépés) sokra megy.

A telep zöldterület jellege meghatározó. Az első betelepülők többsége közel volt még a paraszti gyökereihez, értett valamit a fák ápolásához, zöldségtermesztéshez. Mára a kertek többsége vagy díszkertet alakult, vagy lebetonozták, de sok köztük a gondozatlan is. Márpedig mindenfélt lehetne termelni. Jó hír,

bármi, ami nekünk már fölösleges – másnak még jól jöhet. A Bolhapiac a legjobb tere a továbbadásnak. A szétbontott pulóver fonálából sál, sapka, kesztyű köthető, a szöveteleésekből játék, párna, sokszínű függöny. A Kör-Kötő-Körben többek között ilyen tudást is el lehet sajátítani, barátságos légkörben.

De kerüljenek szóba az épületek is. Az energia drága, a kibocsátott égéstermékek gyilkolják a klímát. Az egyik megoldás: a szigetelés. A Zöld Hajtás beszerzett egy egyszerű készüléket, s vele bárki könnyen szigetelheti a lakását; a gyakorlatot szerettek megmutatják a módját, a masinát kölcsön lehet kérni a klubtól. Csökken a számla, csökken a szén-dioxid. A közlekedésen is sokat meg lehet takarítani, a Wekerle ideális terep a kerékpárosoknak. A bicaj néha elromlik, s ápolni is kell. A tapasztalt bringások segítik a karbantartást, a bringabazár és a műhelyek jövőre is folytatódnak

Kerékpárút van – de hova menjünk? Ebben segít a Zöld Térkép, mely az Eperfa téren áll. Ma már európai mozgalom a hasonló térképek készítése; érdemes külföldi utunk előtt megnézni, hogy ott milyen zöld pontokat találunk majd. A Zöld Térképen szerepelnek a környezettudatos élet helyszínei: biobolt, pékség, piac, javítóműhelyek (suszter, ruhajavító stb.), sportpálya, uszoda, pihenőpark, s a közösségi

helyszínek is. És persze az itt élő, ide látogató madarakat, a telep fát is mutatja a térkép.

A Zöld Hajtás és a Gyermekház kapcsolata folytatódik: a háromhavonta megrendezendő Családi Zöld Szombatokon minden korosztály kap valamit. S mindenki adhat is: a maga tudását, szemléletét. Ha pedig alaposabb ismeretekre vágynak, a Családi Könyvtár gyarapodó zöld könyvgyűjteményében utánanézhet. A Gyermekház körül madárbarát mintakert alakul, s a gyerekcsoportok beletanulhatnak a növényápolásba is. A telep több iskolájában, óvodájában is folyik környezettudatos nevelés kiváló tanárok vezetésével.

A közterület mindannyiunké – tehát mindenki felelős érte. A gondozása önkormányzati feladat: de ki tudná jobban, mire van szükség, mint az itt lakók? A Zöld Hajtás igyekszik közvetíteni az Önkormányzatnak minden hasznos gondolatot, s úgy tűnik, a képviselők és városi bizottságok nyitottak az együttműködésre.

De kiléptek az országos szintérré is. A Wekerlei Társaskör tagja a Klímabarát Települések Szövetségének, amely azokat a helyeket fogja össze, ahol klímavédelmi program folyik. Egy másik társaság, a Szövetség az Élő Tiszáért biominőségű és „környezetkímélő”, kistermelői élelmiszereket és facsemetéket hoz a Wekerlére. Kistermelői tájbold is lesz a jövőben? Reméljük...

A kör tagjainak nem titkolt célja a közösségépítés. Teljesen nyitottak: bárki megkeres-

Ovis gyümölcsfa-ültetés

heti őket, aki adni vagy kapni, ötletelni vagy segíteni szeretne. Vagy pusztán zöld dolgokról beszélgetni. De részt vehet a folyamatos tevékenységben is, s kezdeményezhet újabb programokat. Ez a Zöld Hajtás. A levelezőlistára a klimabaratar@gmail.com címen lehet feliratkozni.

Januártól újraindul a Zöld Hajtás esti beszélgetéssorozata: Megújulok a Wekerlén? Zöld közösségi bankok Magyarországon? Nagy család, kis lányom!... Részletek a hírhalón!

Szabó Béla

Fotó: Tracey Whearty

A Börzsönyben kirándultunk

Fotó: Romhányi András

Igazi őszi túrára alkalmas nap volt vasárnap (október 24.), hiszen az évszak minden szépségét megmutatta nekünk. Erdei kirándulást tettünk, rúghattuk kedvünkre a térdig érő, illatos avart.

Már a kora reggeli találkozás is léleklemelegítő volt: friss meleg pogácsát rágcáltunk, amit egy korán kelő kedves kirándulótársunk sütött nekünk, hogy könnyebb legyen kivárni az indulás pillanatát. Autóval utaztunk a Diósjenő közelében levő Királyházaig, a „tett színhelyéig”, a túra kiindulási pontjáig. Ott aztán közlekedési eszközt váltottunk, méghozzá „lábbuszra” és túrabottra cseréltük a „gépállatot”. Néhány száz méternyi bemelegítés után már egy városi embert próbára tevő emelkedőn szuszogtunk felfelé, átöblítve tüdönket a tiszta erdei levegővel. Sokan voltunk (20 fő), mindenféle életkorú túrázó. Mindenki megtalálta a saját tempóját, s ezzel ki is alakultak a „csevegő csoportok”. A táj változatosságát egyetlen kifejezés írja le: elállt tőle a lélegzetünk!

Szó szerint is, mivel egy 871 m magas csúcstot másztunk meg (Varsa-tető), így aztán emelkedő emelkedőt követett. De átvitt értelemben is: a hegygerincről (Dobogó-gerinc) csodálva az elénk táruló tájat; a dombok találkozását a lábunk előtt, a lombok sokszínűségét, az alattunk megnyíló völgyek és hegyoldalok találkozását, egymásba fonódását. A látvány szívet-lelket gyönyörködtető élményt nyújtott.

A vörösfenyők lábaitól kissé eltávolodva, egy napsütötte dombtetőn, már nyíltabb terepen lila foltokban őszi kikericseket csodálhattunk meg, melyek nagy örömünkre éppen virágjuk teljében virítottak. Láthatunk még (illata után keresgélve) virágzásban lévő kakukkfüvet is. Mire elhaladtunk a Nyír-réti kastélyrom, illetve emléktábla mellett, már magasan járt a Nap, s gyomrunk delet jelzett. Az Alsó-Hinta-réten ebédeltünk, azaz áttettük elemóziánk egy részét a hasunkba.

Újra útnak indultunk, amikor is a táj új arcát mutatta meg: bükkfák szürke törzsei

képeztek sokaságot két oldalt mellettünk. Visszafelé persze lefelé kellett jönnünk. Gondoltuk, ez könnyebb lesz... Hát nem lett az! A már lehullott falevelek maguk alá rejtve a kis gördülő köveket sok figyelmet követeltek tőlünk, ám az utunkba kerülő fák nagy segítséget jelentettek – kapaszkodásilag! Amikor visszanezve láttuk, honnan is ereszkedtünk le, nagy meglepéssel nyugtáztuk erőfeszítésünk eredményét!

Két kis patak találkozásánál örültünk a friss forrásvíznek! Két forrás is csorgatta vizét: a Bodosházi-kút és a Zsófia-kút. Utunk befejező szakaszán megkaptuk a habot a tortán! Számtalanszor keltünk át a Rózsás-patakon, kőről-kőre segítve egymást, pontosabban tették ezt udvarias és erős férfitársaink, a korai lábmosás elkerülése végett... A „partraszállásnál” csapatunk egy lovagias tagja kapaszkodóként egy biztonságos méretű letört faágat tartott! Köszöntük, köszönjük! Csoda jó napunk volt!

Zentai Rita

Érdeemes-e dokumentumfilmeket vetíteni Wekerlén?

Ez a kérdés merült fel bennünk, amikor közel két éve elhatároztuk, hogy filmklubot szervezünk saját dokumentumfilmjeink bemutatására. Az első vetítés után azt gondoltuk, hogy nem, mivel csak pár néző tisztelte meg filmünket, „Az elhallgatott zenekar”-t. Lehet, hogy rossz volt a hírverésünk. Ennek ellenére valahogy elterjedt a híre kezdeményezésünknek, és lassan megnőtt az érdeklődők száma. Mára már 20-30 fős törzsközönsége van klubestjeinknek. Mondhatnánk, hogy ez is kevés, de mégse, mivel az a hangulat, amely ebben a kisebb körben kialakult, ennek a műfajnak sajátja. Ez a bensőséges hangulat jellemzi összejöveteleinket, melyeken tea mellett, a vendéglátók által sült süteményeket majszolva nézünk elgondolkodtató filmeket. A vetítés utáni beszélgetések pedig igazi meglepetéseket tartogatnak, ezért gyakran ezek a diskurzusok a késő esti órákban fejeződnek be.

Eddig az érdeklődők történelmünk kevésbé ismert, de jelentős személyiségeivel ismerkedhettek meg. A Medgyasszay István építészetét, Hopp Ferenc keleti világjárását vagy a legutolsó vetítés során újból felfe-

dezett Rudnay Gyula festészetét bemutató filmek érezhetően új ismereteket nyújtottak nézőink számára. A közelmúlt történeteit bemutató alkotások utáni beszélgetéseknek különleges esszenciája a közönség saját élményeinek összevetése a látottakkal. Drámai pillanatként élte át mindenki azt, hogy az „Óriások voltunk” című film vetítése után (amely az 1956-os miskolci eseményeket dolgozta fel) egy hajdani résztvevő jelentkezett a nézők sorából. A leghosszabb polémiákat a jelenünk problémáit feldolgozó filmek váltották ki. A „Diogenész hordót keres” című film után, mely a diplomás hajléktalanok sorsát ábrázolja, egészen éjfélig eltartott a vita. Mindezek arra ösztönöztek bennünket, hogy a címben feltett kérdésre így feleljünk: igen, érdemes dokumentumfilmeket vetíteni Wekerlén, mert ebben is van közösségformáló lehetőség.

A mi mozink – itt, a Wekerlei Társas-kör pincéjében – szándékaink szerint nem plázás, „popkornos”, hanem régi időket

Az építészet Bartókja:
Medgyasszay István

időző wekerlei híradókat, gondolkodásra ösztönző dokumentumfilmeket műsorra tűző társas együttlét.

Akinek az efféle időöltés nem esik nehezére, azt továbbra is várjuk minden második hónapban, mivel a következő évad filmjei most készülnek műhelyünkben.

Ugye, találkozunk?

*Somogyvári Rudolf
dokumentumfilmes, VIDEANT film
(Wekerlei filmklub)*

A játszótársam, mondd, akarsz-e lenni?

– avagy játékbarlangot lepleztünk le a Kós Károly téren

Minden hónap utolsó péntekén a Wekerlei Társas-kör helyisége – ha nagy a csapat, még a pinceterem is – igazi játékbarlanggá válik. Még mielőtt valaki ránk uszítaná a Szerencsejáték Felügyeletet, gyorsan elárulom: a játékok mindenféle tét nélkül folynak, a *nevezési díj* vagy a *pénznyeremény* fogalmak itt ismeretlenek. A jelenlévők „l'art pour l'art”, azaz öncélú művészetet űznek: az egyik legkitűnőbb, ősi kapcsolódási módszerrel, a *játékkal* szórakoztatják önmagukat. És mivel a játék az életöröm megnyilvánulása, itt mindenki önfeledt és laza – legalábbis arra a pár órára, amíg elmerül a játékok tengerében. A lazulásba besegít a közösbe bedobott itóka, üdítő, de van, aki csodás házi készítésű süttivel kedveskedik a többieknek. Persze mindez fakultatív, az üres kézzel érkezőknek sem kell szégyenkezniük.

A játékbarlang ötlete Telek Anikó fejből pattant ki még 2009 februárjában,

A szerző felvétele

majd ahogy az lenni szokott, az ötletgazda vitte tovább a programot a megvalósításig és azon is túl. Vagyis az est háziasszonya Anikó, a társasjátékokat is többnyire ő és néhány törzslátogató dobja össze. A létszám teljesen változó: volt, hogy mindössze négyen verték a blattot, de előfordult olyan eset is, hogy tizenhatan gyűltek össze. Játsszani pedig sok mindent lehet, a klasszikus társasjátékoktól – activity, scrabble, rizikó, capitaly – kezdve a kártyán és a rikikin át az újabb stratégiai játékokig, mint amilyenek a Római Birodalom vízvezeték-építésén alapuló Aqua Romana vagy a vonatos Ticket to Ride.

Tartalmas időöltés ez televíziózás vagy neten való szörfölés helyett bármelyik korosztálynak (középiskolástól felfelé valameny nyi képviseltette már magát) – nem csupán a játék, hanem az ismerkedés, barátkozás öröme miatt is.

Játszi könnyedséggel lehet beleszeretni ebbe a lazítási formába, játszótársakra lenni, és kiélni játékosztöneinket. Nézzen el Ön is a hó utolsó péntekén (decembert kivéve) a Társas-körbe, és induljon a játszma!

Szilágyi Szabina

Mese, mese mátká... Wekerlei Esti Mesék gyerekeknek

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy lelkes csapat, akik úgy gondolták, hogy fontos közösségi esemény lenne, ha hetente közös mesélésre, mesehallgatásra gyűlnének össze a kisgyermekes családok. Az elhatározást tett követte, és ez a szép gondolat a mai napig – sőt szívből reméljük, hogy még sok-sok évig – életben tartja a Társaskörben otthonra talált Wekerlei Esti Meséket, meséléseket.

Minden héten valami különleges meglepetés várja a gyerekeket és szüleiket: diavetítés, bábszínház, papírszínház, rajzos dalolás, mesemondás. A mese után lehet rajzolni, színezni, almát majszolni, vagy csak úgy ott lenni még egy kicsit. A mesék várnak benneteket, minden meseszerető családot és kisgyermeket. Nézzetek be hozzánk! Figyeljétek a plakátokat!

Néhányan a mesélők közül megosztották velünk hitvallásukat, élményeiket:

Katona Bori: „A Rajzos dalolás során rajzolunk – de nem rajzolni tanítunk;

dalolunk – de nem éneket oktatónk. A „versrajz dalokat” varázspálcának szánjuk: útnak a Játékos Ember világába, amely gyermekeink igazi otthona, és ahol a felnőttek is igazi énjükkel találkozhatnak. A társas programokon nem is tartunk ezért „előadásokat”: igyekszünk elérni, hogy gyermekek és felnőttek magukat és egymást fedezzék fel, amíg együtt alkotnak. A WTE-ben volt az első „igazi” rajzos dalos esténk, az Esti Mesék között. Szóval a wekerlei családok hozták-hívták világra ezt a Rajzos dalolást. Köszönjük!!!”

Mezőfi Krisztina: „10 éve élek Wekerlén, édesanyja vagyok két kislánynak, akik nagyon szeretik a meséket. Arra gondoltam, hogy ha nekik is szívesen mesélek, vetitek diákat, akkor miért ne szereznék ezzel más gyermekeknek is örömet, hiszen szívesen teszem. Így egy kicsit én is elkalandozom a mesék világában, és egy kicsit újra gyerek lehetek.”

Schneider Gabi: „Érdekes, újszerű (ha-

bár több ezer éves) eszköz a papírszínház a mesemondók kezében, eszköztárában. Nagyon megszerettem ezt a műfajt, szívesen veszem elő a varázsdobozt, amikor mesélni kezdek. Mindig megtoldom azonban a papírszínházi élményt egy-egy hagyományosan, élőszóban elmondott mesével, és kíváncsian, izgatottan, várakozással figyelem a csillogó gyerekszemeket, hogy vajon hogyan fogadják az életre kelő meséket.”

Keindl Mónika: „Én egy meghirdetett diavetítésre mentem a fiammal a Társaskörbe, amikor is nem jött el a vetítő, és a szervező a helyszínen megkérdezte, hogy beugrana-e valaki, én pedig elvállaltam. Utána megkérdezte, hogy vállalnék-e ilyet máskor is, és igent mondtam, mivel megtetszett a dolog. Inkább itt legyen a gyerek, mint otthon a számítógépért kuncsorogjon. A többi mesélőt is nagyon szeretjük, változatos kikapcsolódás a mindennapokból. Jó időben ott a játszótér is, esti mese előtt vagy után remek időtöltés.”

WEKERLETELEP

MEGNYÍLT!

KERÉKPÁR

TELEFON 061 3571 385
06 70 328 3275

SAJÓ SZERVIZ

BUDAPEST

XIX. HATÁR ÚT 30.
www.laszlokerepar.hu

Sí és snowboard kölcsönzést és szervizelést is vállalunk!

Szeretettel várom vendégeimet Wekerlén a **Harmónia Kuckóba** egy frissítő vagy egy kényeztető lávaköves masszázssra

Karácsonyra masszázsbérlet is kapható!

Bejelentkezés: Terdy Katalin gyógymasszőr
06 20 470 3415 • www.harmoniakucko.com

RING INGATLANIRODA

KERES ELADÓ

LAKÁSOKAT-HÁZAKAT

KÖZVETÍTŐI DÍJ 2% — ÁFA NINCS

Kós Károly tér 13.

Tel.: 790-0009, 06/70/536-5857

Hirdessen nálunk

Hirdessen kedvező áron a 6.000 példányban évente háromszor megjelenő lapunkban!

A lap minden wekerlei háztartásba, intézménybe ingyen jut el.

Ha nincs kész hirdetési anyaga, segítünk elkészíteni (a szolgáltatás ingyenes)!
Lehetőség van újságunkban PR-cikk megjelentetésére is. A részletekért kérjük, forduljon hirdetésszervezőnkhez.

Felvehelyek:
Hirdetésszervezőnkél, Tóth Csillánál
(mobil: 30/919-7375, e-mail: cscscs@t-online.hu)
Személyesen a WTE székhelyén
(Kós Károly tér 10. www.wekerletelep.hu)

Méret	Nettó ár	Áfa 25%	Bruttó ár
Nyolcad oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 57 mm	9.000.-	2.250.-	11.250.-
belső színes borító – 93 x 65 mm	13.000.-	3.250.-	16.260.-
Negyed oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 120 mm	18.000.-	4.500.-	22.500.-
belső színes borító – 93 x 135 mm	24.000.-	6.000.-	30.000.-
Fél oldal			
fekete-fehér – 174 x 120 mm	35.000.-	8.750.-	43.750.-
belső színes borító – 190 x 135 mm	46.000.-	11.500.-	57.500.-
Teljes oldal			
fekete-fehér – 174 x 244 mm	70.000.-	17.500.-	87.500.-
belső színes borító – 190 x 275 mm	92.000.-	23.000.-	115.000.-

Rothman Krisztina
R.ing Bt.

ingatlanközvetítés
www.ring.eoldal.hu • 30-223-0986
ring@digikabel.hu

**Boldog, Békés Karácsonyi
Ünnepet és sikeres
Új Esztendőt kívánok minden
kedves Olvasónak! 2011-ben is
szívesen állok rendelkezésükre!**

**A FIDENCIA
GYÓGYSZERTÁR**
(1191 Bp. Conin kt. 7-13., Tüzoltóság mögött)
betegközpontú ellátással,
tanácsadással várja betegeit.

Nyitvatartás:
H-Cs: 8.30-19.00.
Péntek: 8.30-18.30
Telefon: 280-72-27

Vérnyomásmérés, koleszterinszint - és
vércukorszint mérés.
Bankkártyát és egészségbiztosítási kártyát elfogadunk.

**A Gyöngy Patika keretein belül
minden hónapban más AKCIÓ!**

Wekerle
INGATLANIRODA
Fórizsné Baráth Brigitta
Ingatlanközvetítő Forgalmi Értékbecslő

Tel: 06/30-9-332-592
Honlap: www.ingatlanvarazs.hu

Több mint **16 ÉVES WEKERLEI SZAKMAI
TAPASZTALATTAL** ügyfeleim részére
keresek **eladó-kadó** ingatlanokat
Wekerlén!

Szolgáltatásunk vevőknek
**TELJESEN INGYENES,
KIZÁRÓLAGOSSÁGOT AZ IRODA
NEM KÉRI!**

Eladók számára bevételük díja az ingatlan
vételárának 2-3% mely természetesen csak
sikeres közvetítés esetén fizetendő, ezen
kívül semmilyen díjat nem számolok fel!
Az ingatlanközvetítést teljes lebonyolítással
vállaljuk, igény szerint (adás-vétel szerződés
elkészítése, ingyenes hitelügyintézés)

Bizalmát előre is köszönöm!

DUGULÁS ELHÁRÍTÁS
falbontás nélkül, szakszerű gépi tisztítással

Fábián István Telefon: 06-20-317-0843

Shetland U.K. Nyelviskola
1992 ÓTA A NYELVTANÍTÁS ÉLVONALÁBAN!

Fk. reg.: 01-0086, AL-0589, U-000653
1192 Budapest, Kábel u. 10.
tel: 357-1456, fax: 281-3391, mobil: 30-952-1202
e-mail: shetland@shetland.hu, www.shetland.hu

NYELVTANFOLYAMOK KISPESTEN
Angol, német, spanyol, francia, olasz, orosz, latin
és kínai nyelvtanítás, 40 óras, 10 hetes tanfolyamaink
délelőtt, délután és szombaton, wekerlei helyszíneken
minden tudásszinten indulnak.
Áraink: 35.800 Ft - 44.000 Ft/40 óra

Jelentkezés szintfelmérésre: telefonon, on-line, vagy személyesen.
A csoportokhoz való csatlakozás folyamatos.

Speciális ajánlatok: • Kihelyezett tanfolyamok vállalatok és
intézmények számára • Távoztatás • Angliai, skóciai, írországi,
németországi és máltai nyelvtanfolyamok szervezése

Nyelviskolánk:
• a FAT által akkreditált, NYESZE által minősített intézmény
• az Euro vizsgaközpont angol és német vizsgahelye
• program-akkreditációkkal rendelkezik (angol PL-2047, spanyol PL-32391,
német PL-1171, francia PL-1040 és olasz PL-88341), ezért a tanfolyamok AFA-mentesek!

ILCSI Szépségssalon az Ecséri úti metrónál!
Ecséri út 2., a Kaiser's mögött

**PEDIKŪR
MANIKŪR**

- Hagyományos (női-férfi)
- Francia
- Japán manikűr az erős körmökért
- Frissítő kézmasszázs
- Fiataltó kézmasszázs
- Bőrkecsimító kézfejkezelés

MŪKÖRÖM

**Bejelentkezés:
06-30-568-7865**

WEKERLEI lakoshoz igény esetén házhoz megyek!

WEKERLEI MOZGÁS-MŰHELY
Foglalkoztató: Romhányiné Kovács Mária, Romhányi Réka gyógytestnevelő tanár,
Telefon: 28-28-445, 06-70/581-61-22 Weblap: www.wekerleimozgasmuhely.hu

	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
KÖZÖSSÉGI HÁZ (XIX., Pannónia út 26. templomkert)						
8.00	Gerinctorna		Gerinctorna 90'		Gerinctorna	
9.05	Pilates				Keleti egészségtorna	
TORHATEREM (XIX., Hungária út 28.-Vonás utca sarok)						
8.00						Gerinctorna
17.00	Vuk-torna	Pilates kezdő	Játékos gerinctorna	Vuk-torna	Pilates haladó	
18.00	Gerinctorna	Alakformáló nyújtás	Alakformáló tréning	Alakformáló tréning	Alakformáló nyújtás	
19.00	Gerinctánc	Wu Shuang kínai gerinctorna	Zsírégető-aerobic kombi	Gerinctorna	Hastánc kezdő	
20.05	Zsírégető- alakformáló		Hastánc középhaladó	Jóga 90'	Hastánc haladó	

Azok az új jelentkezők, akik ezt a hirdetést 2010. december 23-ig felmutatják, 50%-os kedvezményt kapnak az első megvásárolt bérlet árából.

YAMAMOTO INTÉZET

1196 Bp., Petőfi u. 79.
Telefon/fax: 281-30-35
Honlap: www.yamamoto.hu
Főorvos: Dr. Hegyi Gabriella MD, PhD.

**Tisztázatlan panaszok, fájdalmak?
Mozgásszervi rehabilitáció?**

Intézetünkben választ kaphat, és meggyógyulhat.

- **Hagyományos és természetes gyógymódok:**
Akupunktúra, tartós akupunktúra, allergia-szűrés és kezelés, állapotfelmérés, belgyógyászat, dohányzásról leszoktató kezelés, fájdalom ambulancia, fizioterápia, intravénás lézerterápia, masszázs, mozgásszervi panaszok kezelése, reumatológia, testsúly-menedzsment.
- **Reumatológia szakrendelés:**
OEP által finanszírozott, háziorvosi beutalóval igénybe vehető, nem csak krónikus betegek részére.
- **Fizioterápia, masszázs:**
alacsony költségértéssel, előjegyzéssel, várakozás nélkül.
- **Foglalkozás-egészségügy**

Családias környezetben várjuk!

**MINŐSÉGI
FA NYÍLÁSZÁRÓK
GYÁRTÁSA**

BARTFA KFT

Ajtóinkat és ablakainkat lucfenyőből és boroviból gyártjuk. Szabványmérettől eltérően egyedi darabokat külön megrendelésre is vállalunk. Spaletta, zsalugáter gyártása. Nyílászáróink felületkezelését és beszerelését is vállaljuk. Felmérés és árajánlat készítése ingyenes. Wekerlén számos referenciánk megtalálható.

Elérhetőségeink:
2220 Vecsés, Liszt F. u. 5.
Tel./fax: 06-29/352-053, Mobil: 06-20/962-1314
info@bartfa.hu, www.bartfa.hu

**Hirdessen nálunk,
és eljut minden
wekerlei háztartásba!**

SpeedBIKE
www.speedbike.hu

www.speedbike.hu

**TÖBB, MINT 400 m²-EN
TÖBB, MINT 1000 KERÉKPÁR
FOLYAMATOS 10-20-30 %-os KEDVEZMÉNYEK!**

Kelly's, Merida, Gepida, KTM, Mongoose, Cube,
Specialized, Kona, Mali, Cannondale, Caprine, Dema
Használt kerékpár beszámítás és részletfizetési lehetőség!

Szerviz címe: 1188 Bp., Nemes u. 2. Tel: 290-52-57

Nyitva: H-P: 10-19-ig, Sz: 10-15-ig

ÚJ ÜZLETÜNK: Tel.: (06 1) 280-17-96 Mobil: (06 30) 9901-559
e-mail: aruhaz@speedbike.hu

BP. XIX. KISPEST, ADY ENDRE ÚT. 31.

**MITKU
és TÁRSA Bt.**

ASZTALOSMŰHELY

Helyi képviselőnk:
Nagy Kálmán 06-20/376 8941

